

EN SANN GUDS

PROFETS SÄTT ATT VARA

Å, god förmiddag, vänner! Det är en fin förmiddag och en bra tid att vara här. Jag är glad att få vara vid liv i förmiddag och att vara här tillsammans med församlingen igen. Det är så mycket, som kan hända på så kort tid. Och vi vet inte, när vi kommer att bli kallade till svars uppe vid den stora Domstolen. Och vi vill vara redo när som helst, så vi kan ha frid.

² Och jag är mycket tacksam, som jag sa. Naturligtvis var jag här i söndags kväll och talade till människorna... Jag predikade i söndags kväll och jag vill tacka broder Roberson, Ni allesammans, som ringde in om hur Ni tyckte om det där Budskapet på söndag kväll, "Vi har allting." Och så... Ibland tänkte jag att jag inte skulle tala, kom bara ner och tittade till broder Neville. Hans — hans hals lät liksom som en humla där nere. Jag tänkte: "Stackars broder, om han säkert kallar på mig ikväll, så ska jag hjälpa till eller göra allt jag kan." För jag vet, hur det där är, då man är trött och hes, och han hade predikat intensivt den där förmiddagen. Och så talade jag i stället för honom i söndags kväll. Och så är vi — vi är... Jag tackar Er så mycket.

³ Nu finns det många böneämnen, säger de. Så låt oss bara komma ihåg dem först, alla de där böneämnena! Låt oss böja våra huvuden nu!

⁴ Vår himmelske Fader, det står skrivet, att vi bör gå in i Dina församlingar med tacksägelse i våra hjärtan, tillkännage våra böneämnen i de Heligas församling. Och vi har många av dem i förmiddag, så många att vi inte vet, hur vi ska fästa Din uppmärksamhet vid dem, men Du känner dem. Det är många, som inte uttalades. Du känner till dem också. Så vi ber alla av hela hjärtat, liksom vi gjorde sista söndagskvällen för syster Shepherds, broder Shepherds barn. Där i... Kom tillbaka, Den Helige Ande sa: "Hon har inte någon polio. Hon kommer att bli all right." Vilken tillfredsställelse vi får, då vi hör från Dig!

⁵ Nu ber vi i förmiddag, att Du ska bevilja de här bönerna för de sjuka, för det sörjande hemmet, för de nära och kära och allt, som har talats om, Fader. Vi ber, att Du ska komma ihåg varenda en. Och jag lägger min bön och de här människornas böner inför Dig, hopsamlade och skickade till Dig, i Jesu Kristi Namn. Hör oss, Fader, vi ber. Amen.

⁶ Jag vill tacka var och en av Er allesammans för Era böner för mig. Medan jag... Som Ni vet, fick jag en liten

explosion där nere på skjutbanan. Och Satan försökte döda mig. Och — och naturligtvis kunde han inte göra det. Hm. Nej. Gud var inte färdig med mig än. Så han kan bara inte göra det, förrän alltsammans är över. Då Gud är färdig, då är jag redo. Men jag. . . Min gode vän, broder Wood där nere, det är bara Guds barmhärtighet, annars hade han bara funnits *här* nerifrån och inte *här* uppifrån. Det var omkring en fem eller sex tons explosion *så där* nära mitt ansikte, *så där*. Skadade mig aldrig ett dugg. Förstår Ni? Rispade upp mitt ansikte litet grand. Så det, tja, det är alldeles borta nu, bara en enda liten fläck kvar *där*.

7 Så jag vill tacka broder och syster Dauch här borta. Broder Brown och dem, som genom telefonsamtal samlade ihop en grupp människor och bad för mig. Och det där är bara någonting, som betyder någonting för en. Ni vet, man ber för andra och allting och så finner man, att någon ber för en själv, då man behöver det, det där betyder väldigt mycket. Och jag vet, att många av Er inte ringde eller någonting, men Ni gjorde det i alla fall. Och det betyder väldigt mycket för oss. Och det är orsaken till att jag. . . Att det inte skadade mig. Gud lät mig vara i god form. Så jag är mycket tacksam.

8 Nu har jag några pålysningar, just innan vi välsignar de här små. Nu ikväll är det möte i tabernaklet. Och alla Ni, som kommer hit till tabernaklet, kom raka vägen till mötet här! Och så ska vi. . . Jag kommer att tala i stället för broder Ruddell ikväll här uppe vid motorvägen, en av våra besökande bröder. Och sedan, så snart jag kommer tillbaka, om jag får en kväll till, vill jag fara till broder Junie Jackson. Sedan den där brodern i Sellersburg, vi är skyldiga honom en kväll där uppe, så vi vill fara upp och träffa honom. Och brodern borta i Utica, ska vi få med de här kvällarna då vi kan.

9 Den här veckan far jag bort till Green Bay i Wisconsin, som Ni vet, till Full Gospel Businessmens landsmöte.

10 Nästa söndag är jag på den där högskolan där uppe, där jag var förra gången där. Jag glömmer namnet på den där högskolans hörsal. [En broder säger "Mather." — Utg.] Vad är det? ["Mather."] Mather. Stephen Mather. Ja. All right. Högskolans hörsal.

11 Och sedan, på måndag, är jag i en konferens där borta där jag höll diskussionen med det där predikantsällskapet i Chicago, förra gången där. Vi är på den platsen för ett farväl-möte för broder Joseph Boze, som ska fara till Tanganyika. Tanganyika tror jag han kallar det. Och Kenya och Durban och däromkring och göra förberedelser för mina kommande höstmöten, och i Afrika och genom Sydafrika. Och så ber vi Er att komma ihåg oss i bön i de här mötena. Sedan kommer vi tillbaka.

12 Och jag vet inte, om jag får tid att få det, en dag till i tabernaklet eller inte, innan vi då far upp till North Carolina.

Och sedan därifrån till South Carolina. Och så hela vägen bort till Cow Palace i Los Angeles, vid South Gate. Och det är där jag hoppas på, att få tillfälle att fara och träffa herr Weatherby, han som gjorde bössan, som patronen exploderade i.

¹³ Han fick inte patronläget tillbakaflyttat alltför mycket och lät patronhylsan skjutas bakåt i stället för att gå framåt. Det var en gammal bössa, som jag nyligen skickade till honom. Han fick den uppbordad då och omgjord till ett annat slags bössa. Jag satte i patronen i den, reste mig upp för att skjuta och den, tja den blåste iväg geväret så där en femtio yards omkring mig, smälte i min hand. Pipan for bort till femtio-yards-linjen, slutstycket for ända bak bakom rådjurshagen, trettio, fyrtio yards bakom mig och splitter flög och skrapade barken av träd och allting annat. Så det var *så där* nära mitt öga, bara ungefär en tum, då den small så där. Och och om den hade expl. . .

¹⁴ Och den där bössan håller för sextusenniohundra pounds tryck, i sig själv, utan att explodera. Så man kan ju tänka sig hur mycket det blev i den för att åstadkomma det där. Och kom ihåg, om den exploderar så där, kunde den ha blåst iväg mitt huvud och mina axlar också, ser Ni. Men där stod Herren där, som inte ens lät den skada mig, bara skrapa mig litet över ansiktet. Och ett litet splitter gick in under pupillen i mitt öga, gjorde en ring runt pupillen så att det inte rörde vid pupillen, där splittret gick in. En av de stora bitarna, som fastnade i skallen, gick runt ögat, men kom inte in i ögat. Oj, oj!

¹⁵ För inte så länge sedan, kommer Ni ihåg det, talade jag om för Er, att Han mötte mig i rummet och sa: "Frukta inte, för Jesu Kristi aldrig sviktande Närvaro är med Dig för evigt." Förstår Ni? Förstår Ni? Så det där bevisar det, att Han är med.

¹⁶ En doktor, som tittade på mitt öga i Louisville, han sa, att de skrev till Dr. Sam Adair här nere, vår vän, och sa: "Det enda jag kan säga, är att Herren satt där den där morgonen hos Sin tjänare för att beskydda honom, annars skulle han inte ha haft huvudet och axlarna kvar." Så Han var verkligen god mot mig och jag uppskattar det där. Det för mig litet närmare. Det gör alltid litet skillnad.

¹⁷ Och sedan, två dagar efter det där, tre dagar, skulle jag ha farit vidare till mitt möte, som jag hade planerat i Kanada, då ringde mannen tillbaka till mig utan att veta någonting om det här och måste uppskjuta mötet. Förstår Ni? Jag skulle ha varit där ute på vägen, om inte den här saken hade hänt så där. Förstår Ni? Och ringde så sedan tillbaka och jag måste ta mötet, mötet i Kanada. Och det kommer att bli i juli, de sista veckorna i juli. Sedan far jag till Dawson Creek, sedan till Anchorage i Alaska, om Herren vill.

¹⁸ Nu har jag ingen ledning till att fara till något av de här mötena, inte ett enda. Men jag kan inte tänka mig att sitta

här hela sommaren, sitta kvar här då folk dör överallt. Jag måste så Säd, var det än är, det spelar ingen roll. Om det inte kommer upp, om luftens fåglar får det, vad det än är, vill jag så Säd, för Han gav mig något att så. Så jag — jag tänker så Säden i alla fall. Nu har vi en stund här, som jag. . .

¹⁹ Många människor kallar det för att "döpa" små spädbarn till den kristna tron. Tja, det är all right, om Ni gör det. Det är Er sak. Naturligtvis döper de dem inte verkligen. De stänker bara vatten över dem. Men för min del tycker jag om att hålla fast vid precis det Bibeln säger, att man ska göra. Därför, precis det Bibeln säger, det är det jag vill göra, precis vad Den än säger. Och nu kan jag inte finna något ställe i Bibeln. . .

²⁰ I Gamla Testamentet bar de fram barnen för köttslig omskärelse, de små pojkarna, och modern offrade ett offer för reningen, två turturduvor eller ett lamm.

²¹ Men i Nya Testamentet, det enda ställe jag kan finna till åminnelse av den här stora gudstjänsten. . . Det var en barnvälsignelse. De bar fram spädbarn till Jesus och Han tog upp dem i Sina armar och välsignade dem. Det var det, föräldrarna gjorde på Hans tid. Och Hans liv var ett exempel på vad vi bör göra. Förstår Ni? Han gjorde de här sakerna som ett föredöme.

²² Nu tar vi bara de små och de bär fram dem till oss och vi håller bara upp dem mot Gud och ber om Guds välsignelse över dem och ber en hängiven bön ifrån modern och fadern till Gud, då de lägger fram sitt barn. Och. . . Eller överlämnar dem i Jesu Kristi Namn, tills de blir gamla nog att bli döpta i Jesu Kristi Namn. Och nu sa Han ju: "Vadhelst vi gör i ord eller gärning, gör det alltsammans i Jesu Kristi Namn!" Så — så det är det vi vill göra.

²³ Och nu, medan systemen kommer att stilla spela den här lilla sången, syster, som vi har här, *Bär in dem*. Och mödrarna och fäderna, som har de här små barnen, som aldrig har blivit överlämnade åt Herren, om Ni vill komma med dem nu, medan vi, församlingen, stilla sjunger en hymn för dem nu. Ja.

Bär in dem, bär in dem,
Bär de små till Jesus!

²⁴ Jag älskar de här små. Det är någonting med dem, som är så ljuvligt.

²⁵ Jag antar, att det här måste vara en italienare. Är han inte? All right. Den italienska familjen, några som ska överlämnas. Den lilla italienska systemen från, å, från Chicago, är här. Han sa: "Det här är den italienska familjen i förmiddag, men jag kommer inte att predika."

²⁶ Vad heter han? Jonathan David, vilket vackert namn! Jonathan nu. Hans far sa, att han hade ett — hade ett italienskt namn och han hade. . . Han vill, att hans lilla barn ska få ett bibliskt namn.

27 Som Ni vet, fanns det en stor italienare i Bibeln, som hette Kornelius, en gång, Ni vet. Han hade en trupp och han var god och han gav allmosor åt människorna, fastän han ännu var hedning. Ni känner till berättelsen. Och en dag kom en Ängel till hans hus och sa till honom att skicka efter en man, som kände till Guds program. Och han... Ni känner till berättelsen. Medan han höll de där människorna i en sådan respekt för Gud! ”Medan Petrus ännu talade dessa Ord, föll Den Helige Ande över dem.” Det är riktigt. Jag ber, att det här lilla barnet ska bli samma slags man, samma namn.

28 Jonathan, vackert! Kan jag få honom? Kom hit, Jonathan! Å, vilket litet sockergryn för hans familj!

Låt oss böja våra huvuden!

29 Vår himmelske Fader, årtal har gått, sedan berättelsen jag just citerade om en stor man vid namn Kornelius, som var en god man, rättfärdig, som gav allmosor och älskade Gud. Och en Guds ängel kom till den mannens hus. Å, Gud, vi ger Dig i förmiddag lille Jonathan David. Jag ber, himmelske Fader, att liksom jag har tagit honom ur hans mors och fars armar, som ger honom åt Dig... Jag ber den här överlämnelsebönen om att det här barnets liv ska bli ett liv i Din tjänst, en välsignelse för hemmet, en stor hjälp för Församlingen. Bevilja oss det, Fader! Jag ger Dig lille Jonathan David i Jesu Kristi Namn. Amen.

30 Må Gud ge Er Sin nåd och hjälp att uppfostra honom i Guds förmaning!

Välsigne Dig, Jonathan David!

31 Den här, nu, å, han är ganska ung, eller är det hon? Han? Å, en kommande predikant till, hoppas jag. Vad är namnet? Micah. Micah. Jag talar om honom i förmiddag. Micah Edward. Edward, det är ett fint namn. Min hustru skulle nu kunna göra det här mycket bättre, ifråga om att hålla honom, för jag är alltid rädd, att jag ska ha sönder dem, då de är små. Förstår Ni? Vilken ljuvlig liten en, de där små ögonen, som bara ser sig omkring. Han är så liten. Hur gammal är han? En månad gammal.

Låt oss böja våra huvuden!

32 Himmelske Fader, det här unga paret går fram hit igen, för att erbjuda Dig resultatet av sin livsförening, som Du har gett dem att uppfostra i Guds förmaning. Välsigna denne lille Micah! Gud, jag ber, att Du ska göra honom till en man, lik Micah i Bibeln. Bevilja oss det, Fader! Ge honom Guds välsignelse! Välsigna hans far och mor och gör honom till en inspiration här på jorden, en stor hjälp för Kristi sak! Och hör oss nu, Fader, jag ger Dig, från faderns och moderns armar, till Guds armar, lille Micah Edward i Jesu Kristi Namn. Amen.

33 Må Herren välsigna honom, välsigna Er, fadern och modern, till att uppfostra honom i Guds förmaning.

Jag tror det var det. [Blankt ställe på bandet. — Utg.]

34 Å, jag bara älskar de där små, precis varenda en. Så att varenda en är det vackraste lilla barnet i världen. Man behöver bara inte. . . . Då jag hämtade hem lille Joseph, det var, ärligt sagt, den fulaste lilla man jag någonsin hade sett, men hans mor och jag tyckte han var en docka. Men det är ju så det är, som Ni vet. Det är. . . . Vi bara tycker det.

35 Jag undrar i förmiddag, om några av våra medlemmar är här. Det var en — ett. . . . Nu har *det här* ögat belladonna i sig, vilket gör det en hel del suddigt. Men syster Nash. . . . Frågade om broder Nash, jag undrade, om han hade blivit bra. Är. . . . Är de här? Å, ja, han är här. Pris ske Herren, broder Nash! Det där, det är bra.

36 Syster Edwards nu, är hon här? Rättare sagt syster Shepherd, som hade den lilla sjuka flickan, är hon all right nu? Fint. Jag fick nyheterna och det var bara omkring fem minuter innan jag fick utsocknes människor på intervju. Jag sprang in i rummet och bad och de sa, att barnet höll på att få polio och armar och ben höll på att stelna. Och jag sprang in för att be och sa: "Jag kommer efter mötet." Sa till Loyce att ringa tillbaka och säga till damen, att jag skulle vara där efter mötet, att ringa mig, om hon ville träffa mig. Och då jag gick in för att be, sa Anden — sa: "Ingen polio. Hon kommer att bli all right." Jag kom ner, nåväl, vi bad allesammans här i kyrkan. Det där bara la det till rätta.

37 [En syster säger: "Broder Branham?" — Utg.] Ja, frun. ["Vi for till doktorn på måndag, sedan Du hade bett för honom första gången och all lungsäcksinflammationen i hans bröst har klarnat upp och försvunnit från hans strupe."] Pris ske Herren! Bön förändrar saker.

Säg, han är väl inte här i förmiddag, svärsonen, är han? Ja.

38 Förra söndagen, sist jag predikade här, söndag för en vecka sedan, var det en ung man, som satt här. Jag tittade på honom flera gånger. Jag tänkte: "Jag borde känna igen den där killen." Och kom att finna, att han var min gamle skolkamtats son, Jim Poole. Å, vi växte upp tillsammans från det vi var småpojkar. Det var honom jag hade den där gevärsolyckan tillsammans med den där gången och så senare hade han en själv och en av mina vänner. Jag litar på, att jag kan leda den där pojken till Kristus. Jag prövade hans pappa så hårt. Jag tror ändå, att jag ska få föra honom in. Jag hoppas, att jag kan leda den där unge mannen. Han hade en. . . . Jag såg bort på honom. Han såg ut att ha en fin, vad ska jag kalla det nu (säg inte det här åt någon annan), men en vibration i hans ande, en god känsla. Jag tror inte det skulle så mycket till för att leda den där pojken till Kristus. Så låt oss be för honom! Det är riktigt.

39 Och broder, ser Du, någon annan var sjuk eller någonting, som jag försöker komma ihåg.

40 Emellertid ber vi för alla. Och ibland då . . . Då Du skickar in ett böneämne, kom ihåg, så fort jag får det . . . Min hustru är någonstans i byggnaden, tror jag, så hon vet. Så fort jag får ett böneämne, raka vägen till mitt arbetsrum, jag börjar be och stannar där tills jag känner någonting. Jag ger inte bara upp det.

41 Här om dagen, då Sam, Dr. Sam, plockade ut den där saken ur mitt öga, han försökte, och det gjorde honom så ont, att han måste lägga en handduk över mitt ansikte. Han sa: "Jag kan inte se på min käre väns blod." Han sa . . . Och jag hade badat i det, ser Ni. Han sa — han sa: "Jag kan bara inte göra så där och arbeta med det." Förstår Ni? Och så drog han ut det där. Och nästa dag var han på sjukhuset. Så jag bad för honom och han kom ut och var all right.

42 Och sedan nästa dag, hans hustru, de visste inte ens vad det var för fel på henne, trodde att hon höll på att få polio. Förstår Ni? Sa han och han sa . . . Och bad för henne och nu är hon hemma och bra. Så vi gick in i rummet, Doc . . . Vi gick in på kontoret och han . . . Vi drog igen dörren, han sa: "Nu, broder Bill, tänker jag be Dig om en sak." Han sa: "Vill Du be för mig och Betty?"

Jag sa: "Låt oss göra det! Låt oss be!"

43 Så det var honom, som Herren visade synen, var han skulle bygga kliniken. Ni, Ni kommer igåg berättelsen. Om Ni någonsin tvivlar på den, gå förbi och fråga honom någon gång! Ja, han sa just: "Låt bara vem som helst komma in!" Han sa: "Jag har sagt det åt tio tusen människor."

44 [En broder säger: "Broder Branham?" — Utg.] Ja, broder. ["För dem, som är här i förmiddag och för att sätta mer tro i andras hjärtan: På påskdagens förmiddag ropade Du upp en dyrbar själ här, den tredje, vilken var en man. Du sa, att han var från Seymour. Och Du sa genom Den Helige Andes smörjelse: 'De kallar Dig "Bill"'. Jag känner mannen. Jag känner honom mycket väl. Och sedan vi for härifrån, är hans namn Isaac. De kallar honom verkligen 'Bill.'"] Jajamensan. Förstår Ni?

45 Hans riktiga namn är Isaac. [Brodern säger: "Det är riktigt." — Utg.] Men de kallar honom Bill. ["Det är riktigt."]

46 Den Helige Ande gör inga misstag. Det är det ofelbara. Det här nu, någon talade, sa . . . Jag är — jag är femtiotre och trett . . . Omkring trettioett år har jag varit i predikstolen och jag har sett Honom i tiotusentals saker.

47 Igår var jag nere, långt nere i södra Kentucky, ända vid gränsen till Tennessee, och jag satt i en båt tillsammans med broder Daulton, åt vilken Gud gav alla hans barn. Ni kommer

ihåg förmiddagen här, då han gav sig iväg. Och han sa: "Broder Branham", sa han, "jag antar, att det skulle vara svårt för Dig att uppskatta."

⁴⁸ Jag sa: "Å, broder Daulton, tiotusen gånger tiotusentals liknande saker."

Han sa: "Varför försöker Du inte skriva en bok" (Jag sa . . .) "om det?"

⁴⁹ Jag sa: "Oj, oj, broder Daulton, den skulle — den skulle räcka tvärs över den här båten, ett uppslagsverk, helt enkelt bokvolymen om vad jag har sett Herren göra. Och inte en enda gång har Han någonsin svikit, ser Du, inte en enda gång, utan fullkomligt varenda gång."

⁵⁰ Jag ser nu, tror jag, om jag inte misstar mig, broder Shepherds flicka med en liksom orangefärgad dräkt på sig. Jag tror det. Jag stannade bredvid henne här om förmiddagen. Hon gick ner och jag trodde jag kanske höll på att plocka upp fel flicka, så jag satte iväg. Så det var jag, som stannade, syster. Jag — jag trodde det var broder Shepherds flicka, och jag skulle plocka upp henne, för jag tänkte, att hans bil kanske hade gått sönder eller någonting. Vi var på väg för att hämta Becky. Och jag tänkte, att det kanske var fel flicka. Men nu ser jag honom sitta hos dem där, så jag — jag tror det var rätt flicka. Så det var jag, som stannade där och sedan for iväg.

⁵¹ Så alla älskar väl Herren Jesus? Å, underbart! Det är bara fint och flott. Amen.

⁵² [Broder Neville säger "Broder Willard kom just in." — Utg.] Jaha, broder Willard, vi är glada att ha Dig här. Och Du ser tämligen pigg ut också, såvitt jag kan se på Dig. Vi blev båda liksom hamburgare i ansiktet. Jag såg ut som om jag hade träffats av en handfull av det. Och jag såg broder Willard den kvällen, då han sov, och kära hjärtanes, han såg förskräcklig ut. Men Du ser väldigt pigg ut i förmiddag. Och vi tackar och prisar Gud för det, broder. Amen. Ja. Som Ni vet, kan inte djävulen döda oss, förrän Gud säger: "Kom nu!" Då vill vi fara, eller hur, broder Willard? Det är riktigt. Intill dess försöker han bara förgäves. Det är alltsammans. Herren Jesus är vår hjälp och vår tillflykt.

⁵³ Här pratar jag nu på här, då jag bara har omkring sex timmar på mig att predika i förmiddag. Förstår Ni? Bara . . . Nu har vi aldrig tillkännangett det, skickade inte ut några meddelanden och sådant, för jag hade redan meddelat, att jag inte skulle vara här. Men bara för att komma ner och hjälpa broder Neville, och för att träffa Er allesammans igen och ha en liten stunds gemenskap.

⁵⁴ Och i söndags kväll, broder Roy Roberson, jag vet inte, om han är här inne eller inte. Jag kan inte urskilja tillräckligt för att se, om han är här. Han ringde upp mig, berättade för mig om Budskapet.

55 Och någon ringde och sa: ”Jag undrade, då Du talade om att ’Gud gav oss allting.’” Förstår Ni? Det gjorde Han. Han gav oss liv. Försök att köpa det! Han gav oss kärlek. Försök att köpa den! Han gav oss glädje. Försök att köpa den! Han gav oss frid. Försök att köpa den! Finns inget sätt att få köpa det. Man kan inte köpa det.

Så sa jag: ”Han gav oss döden.”

Någon ringde upp och sa: ”Predikant, jag undrade, vart Du ville komma med det.” Han sa: ”Jag tänkte: ’Oj, då, här körde broder Branham fast, den gången.’” Inte då Bibeln säger så. Förstår Ni? Bibeln säger, att Han gav oss döden.

56 Vad kan vi nu göra med döden? Du vet, då Paulus kom till döden, sa han: ”Å, död, var är Din udd?” Döden styr inte oss. Vi styr den. Riktigt. Allting är oss givet.

57 Och så gav jag illustrationen om hur Israel, på marsch till löfteslandet, de hade aldrig sett det där landet. De visste ingenting om det. De hade bara ett Guds löfte, att det fanns ett land och det var fullt av mjölk och honung och gott och — och ett härligt ställe. Och det var . . . De hade aldrig sett det. Ingen hade någonsin varit där, visste ingenting om det. Men de hade löftet om det. Och genom tro gick de ut i öknen.

58 Och då de kom ända till gränsen, hade de en krigare där vid namn *Josua*, vilket betyder ”Jehova Frälsare”. Så han gick över Jordan, in i löfteslandet, och tog med sig tillbaka beviset på, att landet fanns där. Jag tycker om det där. Och det var ett gott land. Två män bar ut en enda druvklase. Det var ett gott land, så han kom tillbaka med beviset på, att landet de skulle besitta fanns där.

59 Till Församlingen nu, vi är på resa till ett odödlighetens Land, ett Land, där det inte finns någon död, ett Land där de döda uppstår. Och vi hade en mäktig Frälsare i vårt läger. *Jesus* betyder ”Jehova Frälsare,” Älskad. Och Han gick över dödens Jordan, över in i det andra Landet och kom tillbaka och hade med Sig beviset på, att vi lever efter döden. Amen. Så var är döden någonstans?

60 Och sedan gav Han oss allting. ”Nu har vi handpenningen på vårt arv. Så att. . .” Lyssna nu noga! Och jag predikar inte om det ämnet, utan det bara känns fint för mig nu. Förstår Ni? Att vi har handpenningen på det där. För vi vandrade en dag i synden och efter att ha blivit döpta i Hans Namn och uppstått tillsammans med Honom i uppståndelsen, har vi tagits ut ur synden för att aldrig mer vilja gå tillbaka igen. Förstår Ni? Vi har uppstått ifrån synden med det bevis, som vi har. Vi är möjligen i uppståndelsen från all död. Förstår Ni? Om vi kunde uppstå från synden genom tro på Honom, och det finns ju synd, vem skulle då vilja gå tillbaka till syndens soptunnor igen? Förstår Ni? Vi har övergått från döden till Livet. Förstår

Ni? Och det är handpenningen. Amen. Det är handpenningen på den fullständiga uppståndelsen. All död, fysisk och andlig, vi har redan övervunnit den andliga döden, för vi har övergått från döden till Livet.

⁶¹ Och liksom Elia gick ner till Jordan en dag, och kom fram till den tillsammans med Elisa, och den delade sig och han gick över. Han kom tillbaka med en dubbel arvslott.

⁶² Och då vi kommer fram till Jordan tillsammans med Kristus, får vi en arvslott, men då vi vänder tillbaka, kommer vi med två arvslotter. Vi har Evtigt Liv, uppståndelse från synden, nu, i rättfärdigheten hos Den Helige Ande. Och sedan, på återvägen tillsammans med Kristus, kommer vi tillbaka med både fysisk uppståndelse och den andliga uppståndelse vi redan har. Vi har en dubbel arvslott av det. Alltid en förebild till Kristus och Församlingen: Elisa och Elia.

⁶³ Å, jag vill inte komma igång med det där. Oj, oj, oj, vi skulle aldrig komma fram till det här sextimmars Budskapet här. [Broder Neville säger "Kött på benen, ändå." — Utg.] Ja. Oj! "Kött på benen", broder Neville. Gnager fortfarande på det. Å, är Ni inte glada? [Församlingen säger "Amen."] Förstår Ni? vi har inte. . .

⁶⁴ Det finns inga plågor längre. Döden är ingenting. Vi har den. Den är vår. Den kan inte styra mig. Jag styr den. Hur? Genom Honom, som gjorde mig till en övervinnare, för jag har redan övervunnit döden. Hur gjorde jag det? Genom att tro på Honom. Förstår Ni? Döden är i synden, otron. Jag är inte en otroende. Jag är en troende. Jag har rest mig från det där, uppstått. Det är handpenningen på hela min fullständiga fysiska, andliga uppståndelse, allting. Jajamensan. Får Ni fatt i det? [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Så vi har verkligen döden under vår kontroll genom Jesus Kristus, Som har övervunnit döden, dödsriket, graven, sjukdomen, sorgen, allting annat, triumferat över alltsammans.

⁶⁵ Och vi är nu uppståndna tillsammans med Honom och sitter på himmelska platser, andligt talat, i Kristus Jesus, med allting under våra fötter. Till och med den fysiska uppståndelsen är under våra fötter, för vi är i Kristus. Får — får Ni fatt i det? Om Ni gör det, så räck upp era händer! [Församlingen säger "Amen." — Utg.] Amen. Det är bra. Så länge Ni får fatt i det, är det bra. Förstår Ni? Låt inte. . . Håll det nu bara i minnet! Förstår Ni? "Vi har övergått från döden till Livet", fysiskt, andligt, på alla sätt.

⁶⁶ Och allting och alla saker tillhör oss nu. Å, världen här ute säger, att vi är tokiga, och ändå tillhör hela jorden oss. Hur ska Du få arva den?

⁶⁷ Då Abraham, som jag sa, ser Ni, han var i löfteslandet. Gud gav det åt honom. Lot blev tagen av några avfälliga fredlösa,

bortrövad. Det var hans brorson. All right. Allting i det där landet tillhörde Abraham. Så han var ingen krigare. Han stred aldrig. Han hade inga krigare hos sig. Han hade några tjänare. Men då han såg, att någonting, djävulen, hade kommit och rövat ifrån honom någonting, som var ett löfte till honom, beväpnade han sina tjänare och tog själv till vapen. Han visste inte, hur han skulle övervinna hela det här kungasällskapet. Bara en handfull tjänare, men Gud talade om för honom, hur han skulle göra det. Han delade upp sig och nedgjorde kungarna och kom tillbaka i triumf. Varför? Han satte tro till Guds löfte, att allting i det där landet var hans, och Lot var en del av det, det är riktigt, var en del av landet. Oj, oj!

⁶⁸ Och där mötte han Melkisedek, sedan striden var slut. Skulle Ni bara kunna se Abraham komma uppför vägen? Han visste inte, att han var krigare, men då fick han veta, att han var det. Jajamensan. Och han mötte Denne, som gav löftet, Melkisedek.

⁶⁹ Låt oss nu läsa ur Amos Bok! Jag ska tala i förmiddag, men inte i sex timmar. Det hoppas jag inte. Förstår Ni? Om ett – om ett ämne som *En sann Guds profets sätt att vara*. Och ikväll, om Herren vill, ska jag tala om *Att släppa ut trycket*, också om Herren så vill.

⁷⁰ Nu är jag känd för att vara en kritiker men jag – jag – jag är inte kritisk, bara ifråga om vad som helst, som är fel. Men jag, vi, bör kritisera det felaktiga.

⁷¹ Om Ni tänker slå på Era bandspelare nu, inne i rummet, så all right. Jag ska läsa från Amos, 3:e kapitlet. Eller . . . Jo. 3:e kapitlet i Amos, bara en del av det. Amos 3.

Hör det här ordet, som HERREN har talat emot Er, o Israels barn, emot hela den släkt, som jag förde upp ur Egyptens land och sa:

Endast Er har jag känt av alla jordens släkter, därför ska jag straffa Er för . . . Er missgärning.

Kan två färdas tillsammans, med mindre de har kommit överens?

Ryter ett lejon i skogen, då det inte har något byte? Ryter ett ungt lejon ut ut sin kula, om det inte har tagit någonting?

Kan en fågel falla i en snara på jorden, där det inte finns något bete för den? Tar man upp en snara från jorden utan att ha fångat någonting alls?

Blåses det i basun i staden, utan att folket känner fruktan? Sker någonting ont i en stad, utan att HERREN har gjort det?

Sannerligen, Herren . . . gör ingenting utan att ha uppenbarat sina hemligheter för sina tjänare profeterna.

*Lejonet har rutit, vem kommer inte att frukta?
Herren GUD har talat, vem kan annat än att profetera?*

⁷² Hans ögon måste ha smalnats, då han den där morgonen stod på höjden just bortom Samarias stad. Jag kan se hans stadiga händer, då den rörde sig genom hans gråa skägg. Den heta solen sken ner. Han var inte alltför glamorös att se på. Så olik de moderna evangelisterna av idag! Hans kläder var robusta, skägget såg lurvigt ut. Och då han tittade ner på den där staden Samaria, smalnade hans ögon, då han tittade. Han var inte mycket att titta på men han hade SÅ SÄGER HERREN för den nationen.

⁷³ Det var kanske väldigt annorlunda för den här kommande kampanjen, som Herren hade skickat honom till Samaria för, än vad våra moderna evangelister skulle vara. Han var inte utrustad för en sådan väckelseserie, som vi skulle tycka, att han borde vara idag. Men kom ihåg, han var ingen modern evangelist. Han var profet. Han brydde sig inte om den moderna utrustningen. Han hade SÅ SÄGER HERREN.

⁷⁴ Han brydde sig inte om, hur han såg ut och hur moderiktigt han var klädd, om hans hår var kammat rätt, eller om någon tittade på honom eller inte. Han hade Herrens Ord. Det var hela hans mål, att framföra detta Herrens Ord. Vem var den här mannen? Jo. Det var Amos, profeten, en oberstad individ, men han visste, var han stod. Han visste, vad han gjorde. Han var en sann Ordets profet. Och orsaken han hade att komma till den här staden, var att Ordet hade kommit till honom.

⁷⁵ Och då Herrens Ord kommer till en trofast tjänare, måste han gå oavsett omständigheterna eller oavsett svårigheterna. Han måste gå i alla fall. Om han är beredd, om han känner det så, om han vill eller inte, måste han gå i alla fall. Det är Gud, som talar, och han måste bära fram det här Budskapet. För det är... Han går aldrig efter dårskap. Han går aldrig efter pengar. Han går aldrig efter popularitet. Han går endast i Herrens Namn, efter en enda sak. Han har ett — ett uppdrag och han är sänd av Herren. Och han är Guds Ord, för han bär med sig Herrens Ord. Det är en sann Herrens profet.

Min text är: *En sann Guds profets sätt att vara.*

⁷⁶ Den här store, orädd gudsmannen profeterade på Jerobeam den andres tid. Jag har en del av hans historia utskrivet här framför mig. Han profeterade i omkring tretton år av hans kampanj. Och Jerobeam, det var Jerobeam den andre, var en precis ungefär lika smart och duglig man, som Israel hade haft i någon tid. Han var en man, som hade fört välstånd till Israel. Israel bara blomstrade. Men han, det var något fel med honom. Han var avgudadyrkare.

⁷⁷ Och då jag liksom läste det här här om dagen, tänkte jag liksom, att det där var ganska passande för idag. Hur smart

människan än är och hur mycket hon än kan göra och hur mycket hon lyckas, om hon kommer bort ifrån Gud, är hon en belastning för nationen, borta från Gud och Hans Ord. Jag undrar, om det inte är passande för oss idag, för någon, som tycker om att sätta på TV och visa, hur smarta de är, hur mycket hjärna de har. Men jag undrar, om de har tillräckligt för att ta emot SÅ SÄGER HERREN. Han var en smart man, all right.

⁷⁸ Israel var i ett avfälligt tillstånd. Hennes predikanter, hennes präster och även hennes regering hade allesammans lämnat Herrens Ord. Det trodde de nu inte. De trodde, att de var eniga med Herrens Ord. ”Men det finns en väg, som verkar rätt för en människa, men änden på den är dödens vägar.” Varför hade de fel? Varför kunde en människa tro att — att — att de hade fel? Ett helt prästerskap av män, tusentals predikanter och präster och kungar och ståthållare, som alla bekände sig vara gudsdyrkare, och ändå hade de allesammans fel.

⁷⁹ Så de behövde ingen kung, för att lyckas. Vad de behövde, var en profet, för Herrens Ord, eller uttolkningen av Herrens Ord, kommer till en sann profet. Ibland kan man se, hur hans sätt att vara är då. Det är ett ganska kraftfullt sätt, då alla prästerna och alla predikanterna och — och — och alla spåmännen och — och själva regeringen är emot honom. Men trots det kommer Herrens Ord till profeten, och bara det. Han har det rätta Ordet. Fastän han hade samma Bibel, som de hade, men Ordet var till honom. Gud bekräftade, att han hade Ordet.

⁸⁰ De hade de största byggnaderna och de religiösa systemen osv., som de någonsin hade haft, altaren byggda överallt och — och alla slags saker, men ändå var de en miljon mil från Guds Ord.

⁸¹ Jag tror själv, att bilden skulle passa väldigt bra idag, då jag läser denna Amos Bok. Ni måste läsa den, då Ni kommer hem. Hela regeringen, prästerna, allesammans hade de lämnat Guds Ord.

⁸² Jag skulle bara vilja läsa ett stycke till i Skriften här, som jag har, för att visa, var de hade gjort det. Låt oss nu läsa 2:a kapitlet och 4:e versen, bara en minut!

Så säger HERREN: För tre av Judas överträdelser och för fyra, ska jag inte använda straffet för dem, för de har föraktat HERRENS lag, . . .

⁸³ Det är Ordet, föraktat Det, och ändå trodde de, att de hade Det.

. . . och har inte hållit mina bud och deras lögner fick dem att fara vilse, . . .

⁸⁴ Nu hade de Ordet, Bibeln, men de lögner de hade förenat med Den hade fått dem att fara vilse.

. . . efter vilka deras fäder har vandrat.

⁸⁵ Ser Ni orsaken? De hade nu farit vilse, för att de hade lagt sina egna översättningar eller tolkningar till Ordet. Och jag tyckte, att det passade bra idag då så många vill lägga sin egen idé till Ordet och vi hamnar i en oreda. Vilken reprimand ifrån Gud den här profeten hade!

⁸⁶ Nu var Amos Guds profet, en sann profet. Vem som helst, som läser om Amos, känner till denne oförfäradе gudsmans djärvhet. Han anses vara en av de mindre profeterna, för han stannade inte kvar så länge, men han la förvisso yxan till roten av trädet. Han var en av de mest oförfäradе av profeterna och han kom med smörjelsen. Han kom med SÅ SÄGER HERREN. Han visste, vad han talade om, för Guds smörjelse var över honom till att framföra den rätta tolkningen av Guds Ord till dem.

⁸⁷ Amos kom från landet, vildmarken, till glansens stad. Han hade aldrig varit där förut. Han var en pojke från landet, långt bort ifrån vildmarken. Medan han var där borta i bön, hade Gud mött honom och hade berättat för honom om ondskan i den här glamorösa nationen, som han var en del av. Och Samaria var huvudstaden, en av huvudstäderna på den tiden, för Jerobeams regering.

⁸⁸ Och då han stod där den där morgonen, uppe på höjden, på väg in med sina gamla grova lantkläder på sig, kanske damm och lera på hans fötter och där hade han sovit i de där gamla slitna kläderna natt efter natt. Och jag vet inte, han hade inga badkar på den tiden. Det kunde ha varit några dagar sedan han tog ett bad. Men det skadar inte människans insida. Alltför mycket på utsidan idag, inte tillräckligt på insidan. Vi är så bekymrade för om vi badar varenda dag och om vårt hår är borstat och våra kläder bytta och allting, och så låter vi insidan gå hur som helst, bär samma gamla syndiga kläder, förpestar själen med trosbekännelser och dogmer och rannsakar den aldrig och tvättar den i Ordets vatten om avskiljelsen från det, som hör världen till.

⁸⁹ Då han den där morgonen stod och tittade över höjden på den där glamorösa staden, full av moderna saker, som han aldrig hade drömt om, att det fanns sådana saker. Israel var på toppen. Det var i allians med alla nationerna runt sig. Mycket glamoröst, kvinnorna fint uppklädda och — och männen. Och de var nöjeslystna, körde hastighetstävlingar och olympiska spel och allting, som pågick. Inte underligt, att hans ögon smalnade, inte för stadens glamour, som någon turist skulle göra, som kommer till New York eller Los Angeles och ser de halvklädda kvinnorna, männen som håller igång och synden.

⁹⁰ En del av mina vänner kom för några dagar sedan upp från en fisketur just nedanför en bibelskola, en stor, berömd bibelskola. Och där, på vägen, i gräset låg unga flickor halvklädda och unga pojkar, kanske studenter från skolan, och drack och höll igång, rysligt.

⁹¹ Nu retar sådant hålligång som det där många amerikaners aptit, som kallar sig kristna. Då de tittar ner i Los Angeles, eller jag har gett akt på dem på planet, då vi kommer in till Los Angeles och de aldrig har varit där förut, eller till Hollywood, eller – eller till Florida med allt dess neonljus över palmerna. Å, de pudrade sin näsa på nytt och fixade till makeupen. De tyckte det var det mest glamorösa, de någonsin hade sett. Och ser de välkammade och välklädda, som går på gatorna, de ville komma dit ut och se, hur snävt de kunde bära sina kläder eller slingra sig upp- och nedför gatorna. Då de tycker, att det där är någonting underbart.

⁹² Men den där profetens av Gud smorda ögon smalnade inte på grund av glansen, liksom en del turisters, utan på grund av det moraliska förfallet hos ett folk, som var kallat att vara välsignat av Gud. Hans ögon tittade inte på glansen. De smalnade inte på grund av glansen. Det var på grund av oanständigheten och förfallet hos ett folk, som hade kallats till att vara de av Gud utvalda, och uppförde sig på ett sådant sätt som det där. Jag undrar, sa han: ”Lejonet ryter, vem känner inte fruktan? Gud talade och vem kan då låta bli att profetera?”

⁹³ Han såg förfallet, ruttenheten. Det var det han tittade på. Det var då han såg allt det där. Det attraherade inte honom. Det gjorde honom sjuk i själen. Varför? Han var profet. Han visste, vad Gud hade lovat att välsigna och vad en välsignelse var och hur folk uppför sig med en välsignelse. Och på hans tid hade djävulen förvrängt det från vad en verklig välsignelse var till en – ett – ett moraliskt förfall, en välsignelse, som skulle kittla ögonen och aptiten hos människor, som inte hade omvänt sig till Guds vilja och väg och Guds livsstil.

⁹⁴ Hur typiskt är det inte idag! Hur predikanter kan stå i predikstolen och se på den här världens synd och ruttenhet och se folk, som gör och uppför sig som de gör, och så bara välsigna dem, för att de är med i deras församling eller samfund, det är mer än min själ kan förstå.

⁹⁵ Då Gud talar, profetera! Om Guds Ande träffar en verklig Guds profet, kommer han att ropa ut Ordet. Jag vill inte vara kritisk, men vem kan hålla tyst? Vem kan stå ut med att titta på någonting sådant och bekänna sig vara en Kristi tjänare och inte ropa ut det? Jag bryr mig inte om, vad något samfund skulle säga eller vad vilken församling som helst skulle säga, det är skälet till, att jag inte tillhör dem. De skulle sparka ut mig på en gång. Men Guds Ord kommer först. Om man är budbärare, har man någonting att säga. Om man säger någonting tvärtemot Det Här Ordet, är man inte en budbärare från Gud, då är man någon samfundspakts eller någon teoris budbärare. Men en budbärare från Gud har Guds Ord.

⁹⁶ Och vår vän i förmiddag, då vi såg på honom, hade han Guds Ord, för han var en sann Herrens profet.

⁹⁷ Nu trodde de, att de hade tolkningen av det och tänkte: "Ja, visst, titta vad vi gör!"

⁹⁸ Nu är saken den, att vi har honom stående där uppe på höjden i förmiddag och han tittar ner genom staden. Han skakar på huvudet och tittar, hans ögon smalnar. Han tar ärmen och torkar svetten från sitt ansikte, och dammet. Den heta solen skiner ner på hans kala huvud. Hans skägg hänger ner, han gnuggar det med sina händer. Han såg inte glansen. Han såg synden. Den behagade inte honom. Den gjorde honom sjuk.

⁹⁹ Varför ville han inte säga: "Jag, en israelit, se hur mitt land har haft framgång!?" Hur skulle han kunna säga det, då han var en sann Guds profet, som visste resultatet och vad det skulle bli av någonting sådant?

¹⁰⁰ Låt oss ställa honom på en höjd idag och låta honom titta ner! Låt honom se in i Jeffersonville, på människorna, som kallar sig kristna! Låt honom leta var som helst i Amerika efter ett folk, som kallar sig kristna! Hans av Gud smorda ögon skulle smalna igen. Hans händer ryckte i hans skägg. Varför? Han ser inte glansen och lyckosamheten, som världen ser. Han ser avfallet från Gud. Han ser människornas moraliska förfall. Han ser nationens avfall. Han ser ruttonheten i församlingen. Hur skulle han kunna göra någonting annat än att kisa med sina ögon och längta efter att komma in i den, så att han kan slita den i stycken?

¹⁰¹ Tänk, om någon biskop skulle ha mött honom där uppe och sagt: "Är Du nu Herrens profet? Nu ska vi tala om för Dig, vad Du kan säga och vad Du inte kan säga." Tror Ni, att han skulle ha lyssnat? Tänk, om de skulle ha sagt: "Kom och gå in i vår organisation nu, så ska vi hjälpa Dig i Din kampanj!" Tror Ni, att han skulle ha lyssnat? Nej. Jag skulle inte kunna föreställa mig det, från en sådan man. Nej.

¹⁰² Han var sänd av Gud. Han måste inte ha deras samarbete. Han hade Guds Ord, Guds smörjelse, Guds bestämda tid. Han kom i SÅ SÄGER HERREN. Mmm. Det är den sanne profeten. Det är på det sättet han reser. Han reser med ingenting annat än SÅ SÄGER HERREN.

¹⁰³ Skulle den här glamorösa staden Samaria, detta självgod, högutbildade Israel, de här finpolerade predikanterna och prästerna, ta emot den här lille, okände mannen? Troligen var hans grammatik mycket dålig. Kom från en fattig familj i vildmarken. Lämnade hemmet kallad av Gud, gick ut i ödemarken för att studera Gud och Hans Ord och bli profet. Herren födde honom på det sättet.

¹⁰⁴ Profeter är födda till budbärare för tidsåldern, som Gud, genom förutvetande känner till den tidsåldern och har Sitt ombud där för att påvisa synden.

¹⁰⁵ Skulle den där glamorösa staden ha kunnat ta emot honom? Tror Ni, att de där kvinnorna skulle ha fäst någon

uppmärksamhet vid vad han sa? Tror Ni, att de där prästerna skulle ha lyssnat till honom? Å, nånämensan. Han hade inga rekommendationer med sig från någon organisation. Han kunde inte säga att: "Fariséerna sände mig." Inte heller kunde han säga, att Sadduceerna hade sänt honom. Han bar inte på några rekommendationsbrev. Han hade inget medlemskort från någon grupp av människor. Han hade ingen förelöpare till att ordna för hans kampanj. Det hade inte varit så, att alla fariséerna hade ett gemensamt möte och — och en predikantfrukost och fått ihop allting, för att arrangera hans kampanj och visste, att han skulle komma. Han var okänd för dem. Han hade inget medlemskort. Han hade inga rekommendationsbrev. Han hade ingen rekommendation från människor.

¹⁰⁶ Men han hade SÅ SÄGER HERREN. Det är den sanne profetens sätt att vara. Han hade SÅ SÄGER HERREN. Om han hade SÅ SÄGER HERREN, är det så väldigt olikt våra människo-gjorda scheman här. Det där var allt han behövde. Om han kom så här, kom han i en församlings namn. Om han kom från Det Här hållet, kom han i Herrens Namn. Så en sann profet kommer alltid på Herrens Namns sätt. Han kommer alltid i Herrens Namn.

¹⁰⁷ Nu kunde han inte visa upp medlemskort men han hade Guds Ord. Och det var det, Gud hade sänt till människorna. Nu hade människorna bildat organisationer åt sig. De hade olika sekteristiska grupper och det var, vad människorna hade bildat. Men Amos hade inte det. Han hade bara SÅ SÄGER HERREN. Det var vad han hade.

¹⁰⁸ Jag skulle föreställa mig, att de där prästerna om morgonen har litet, på sabbatsmorgonen har en liten bön osv., ett litet helgelsesmöte och — och gick tillbaka. Och talade litet grand om den store Moses, som levde en gång, och någon annan stor man, som levde en gång. "Men å, de tiderna är förbi nu. Ni känner vår nye president, vår nya regering och allt vi har.", och talade om några sådana där saker och gick hem.

¹⁰⁹ Men här kom en man, som inte brydde sig om det där. Han kom med SÅ SÄGER HERREN. Förstår Ni? Det är profetens sätt att vara. Inget samarbete, visste vad som väntade honom, visste att allting skulle vara emot honom, visste att de skulle förkasta honom, att de skulle avvisa honom. Men han kom i Herrens Namn.

¹¹⁰ Jesus visste, att Golgata väntade Honom, men Han kom i Herrens Namn. Förstår Ni? Det är en sann profets sätt att vara.

¹¹¹ Han hade Herrens Ord till nationen. Men Herrens sanna Ord var främmande för de där människorna. Ändå trodde de, att de hade Det. Jag hoppas det här går ner djupt. De tyckte, att de var så gudfruktiga och religiösa, att det verkliga Gudsordet var någonting främmande för dem.

¹¹² Det är så, det är idag. Guds sanna Ord, som uppenbaras, är någonting främmande för massor av pingstvännen. Den verkliga tolkningen av Ordet, de verkliga veropen och förbannelserna, Guds verkliga välsignelser är någonting främmande för många människor, som kallar sig heliga, församlingsmedlemmar, kristna. Det är någonting främmande för dem. De känner inte till det. Nämn Det för dem! ”Har aldrig hört någonting sådant.” Och ändå växer och blomstrar deras organisationer, får större och större antal medlemmar hela tiden och fler organisationer tillkommer vartenda år.

¹¹³ De tyckte, att vad som helst, som kom till dem, måste komma ur de där sekteristiska grupperna. De skulle förvisso inte komma att ta emot honom. Inte heller skulle de göra det idag. De hade för länge sedan glömt, att ”Gud kunde av dessa stenar låta profeter uppstå åt Gud.” Gud kan göra det av män bortifrån skogen. Han kan av dessa stenar låta män uppstå, som kommer att stå för Hans Ord och profetera Sanningen i Hans Namn. ”Sätta yxan till roten av trädet.” Låta spånorna falla. Jag bryr mig inte om, om han får samarbete eller inget samarbete. Men det är en sann profets sätt att vara.

¹¹⁴ En del människor tror, att han har det lätt. De vet inte, vad de talar om. Han fördes inte till staden i en vagn, sittande på fina hästar med tofsar på selarna och överstepräster stående där ute med stora, höga saker på sina huvuden, bugande för honom. ”Värborne Dr. *Den-och-den* kommer.” Det skulle ha varit ett organisationellt arrangemang.

¹¹⁵ Liksom allas deras Konung kom, Han kom, liksom, kom genom ett stall, i en loge, ladugård. Kom aldrig med pomp och ståt, utan Han kom med ödmjukheten hos en Baby, född i ett stall. Amos kom inte . . . Herrens Ord, för han *var* Herrens Ord. Vilket Guds Ord som helst, det är inte personen, det är Gud.

Jesus sa: ”Det är inte jag, som gör gärningarna.”

De sa: ”Du är människa och gör Dig själv till Gud.”

¹¹⁶ Han sa: ”Om jag då inte gör Guds gärningar, så tro inte på mig! Men om de där gärningarna talar för sig själva, så tro på gärningarna, om Ni inte vill tro på mig!”

¹¹⁷ Amos var Guds Ord, som vandrade nedför vägen. Han steg in rätt, inte på världens sätt. Han kom i Andens kraft.

¹¹⁸ Det är på det sättet, Guds Ord kommer. Inte med organisationell trosbekännelse, inte i någonting förkvinningat i predikstolen, utan Det kommer i Andens kraft, för att uppenbara Gud för nationen och för folket. Det är skillnad. Så stor skillnad!

¹¹⁹ Det här, insåg man nu, var glömt för länge sedan, att Gud av stenar kan låta sanna profeter uppstå. De hade inte . . . Deras organisation behövde inte låta en sann profet uppstå, för det kunde den kanske inte göra. För om det vore så, skulle det bli en organisationsprofet.

¹²⁰ Men Gud låter det uppstå! Gud tar vad Han vill. Vanligen tar Han ett ingenting, för att utföra Sitt verk, det visar, att det är Gud. Om en människa är alldeles uppblåst och tror, att hon är någonting, då kan Gud inte använda henne, för där finns för mycket av henne själv.

¹²¹ Det är det, som är felet med den kristna församlingen idag. De tror, att de vet någonting. Bibeln säger: "Då en människa tror, att hon vet någonting, vet hon ingenting, som hon borde veta." Problemet idag, vi har så mycket jagiskhet, så mycket hyckleri, så mycket utbildning, så mycket religion och vet ingenting om Guds Ords frälsning. Det är det, som är så synd. Ja.

¹²² De hade glömt, att "Gud kunde av dessa stenar låta barn uppstå åt Abraham eller låta Ordets sanna profeter uppstå."

¹²³ De måste inte komma från någon viss skola. Gud ger dem deras skolning. De måste inte ha fyra högskolebetyg. De måste inte ha sin filosofie kandidat och – och sin doktorsgrad osv. De behöver inte ha det där. Gud tar vad Han än vill och lägger Sitt Ord i det. Hur gör Han det? Han uppenbarar Det och bevisar Det.

¹²⁴ De kunde inte säga, vilken predikantskola Jesus kom från. Han hade ingen. "Vilken skola är Han från?" Han hade ingen. Men vad hade Han? Han hade Gud och Han var Ordet. De kunde inte peka tillbaka på någon skola.

¹²⁵ Och Gud lät aldrig någon man uppstå från någon skola. Gå fram genom historien och ta reda på, var Han någonsin gjorde det. Det gör Han inte. Han tar någonting någon annanstans ifrån, som inte har någonting, inget hopp om det. Så för Han in det och lägger Sitt Ord i det och uppenbarar Sig. Det var det han gjorde här i Amos. All right.

¹²⁶ Nu bevisades Amos Ord av Gud på den tiden, på deras egen tid. Ett för- . . . Gud visade, att Amos Ord var, att han var, hade Herrens Ord.

¹²⁷ Och om han skulle komma till oss just nu, tror Ni, att vår nation och vårt folk skulle ta emot en sådan man? [Församlingen säger "Nej" – Utg.] Tror Ni, att baptisten skulle ta emot Amos? ["Nej."] Metodisten? ["Nej."] Presbyterianen? ["Nej."] Pingstvännen? ["Nej."] Katoliken? ["Nej."] Nänämensan. Nej. Han skulle inte det.

¹²⁸ Låt oss, bara för ett ögonblick, transportera honom och föra honom hit, bara en minut, och ta reda på, om de skulle det eller inte! Låt oss bara se efter, om han skulle det, om våra församlingar skulle ta emot honom idag eller inte!

¹²⁹ Det första han skulle göra, han skulle komma ihop sig med varenda organisation, för att den är tvärtemot Ordet. Jajamensan. Han skulle fördöma hela vårt arrangemang. Det är riktigt. Varenda doktrin, varenda trosbekännelse, vartenda samfund, han skulle fördöma alltsammans.

Jag bara föreställer mig, jag kan se en del av de här pingst-äldstebrodererna säga: "Å, ära vare Gud! Om han . . . Å, vi skulle inte vilja ha den där mannen i vår stad."

¹³⁰ Och vad tror Ni presbyterianerna och baptisterna skulle göra? "Å, det där dumhuvudet, vi vill inte ha honom i vårt land. Han är ingenting annat än en — en särpling." De skulle skriva under ett papper för att sätta honom i fängelse, om de kunde, få bort honom från gatorna.

¹³¹ Men tror Ni man skulle kunna behålla honom där? Nej, då. Man kan inte bura in Guds Ord. Nej, nej. Det skulle komma ut ändå. Fängelsets lås öppnades en natt, då de försökte bura in Det. Ett ljus kom in och hjälpte honom ut.

¹³² Nej, han — han skulle förvisso inte samtycka till vårt arrangemang. All right. Vad skulle han börja göra? Riva ner det. Varför? Han är en Guds tjänare. Han skulle gå raka vägen till Grunden och starta sin kampanj, ända helt tillbaka och slita bort varenda trosbekännelse från det och gå tillbaka till Grunden. Vad är Grunden? På Guds Ord. Riktigt. "Himmel och jord ska förgås, men mina Ord ska inte det." Så han skulle slita bort varenda samfund, varenda trosbekännelse, varenda doktrin ur det och kasta det åt sidan och han skulle blåsa in det i Evigheten.

¹³³ Tror Ni pingstvännerna skulle ta emot honom? Nänämensan. Baptisterna? Presbyterianerna? Nänämensan. Nazarenerna? Pilgrim Holiness? De skulle hata honom. Visst. Tror Ni de skulle fara ut och möta honom i en — en limousin och föra in honom i staden? De skulle be, att solen skulle bränna honom där uppe. De skulle sätta upp en barrikad, för att hålla honom utanför staden. Å, det skulle bli flera predikantmöten över hela staden, än man någonsin har sett i hela sitt liv. "Håll den där särplingen utanför den här staden!"

¹³⁴ Men ändå hade han SÅ SÄGER HERREN. Förstår Ni? Det är en sann profets sätt att vara. Han skulle vara föraktad. Förvisso. Han skulle gå raka vägen till Grunden för sin kampanj. Han skulle inte behöva någonting. Han skulle inte säga: "Nu vill jag, att alla Ni metodister ska komma in och hjälpa mig. Jag vill ha Er baptister. Jag vill ha alla Er människor häromkring. Alla Er pingstvännar, Ni gör anspråk på att vara sista gruppen, som Gud ska kalla, jag vill att Ni allesammans ska komma till mig och jag vill, att Ni ska stödja min kampanj."

¹³⁵ "Hur döper Du? Vad är det första beviset på Den Helige Ande?" De där frågorna, de skulle kastas i ansiktet på honom. Och då han kom tillbaka med den bibliska Sanningen, skulle de avvisa honom. Men det är en sann profets sätt att vara. Han har allt det där att möta. Förstår Ni? Visst.

¹³⁶ Vi skulle inte ta emot honom. Nänämensan! Vår — vår . . . Vi skulle inte vilja ha någon. Vi skulle inte vilja ha någon av hans kampanjer i närheten av vår — vårt land. Nej, minsann.

Nej, vi skulle inte vilja ha honom. Nänämensan. Men han skulle komma och föra Församlingen tillbaka till Ordet, för Det är Grunden. ”Vem som helst, som bygger på en annan grund, det är sjunkande sand. Endast på *den här* grunden bygger Gud Sin Församling, på apostlarnas lära.”

¹³⁷ Liksom jag sa här om dagen, då någon talade om – om skärselden och hänvisade till många sådana som den helige Franciskus och den heliga Cecilia och att hon ber för vissa människor, för att få ut dem ur skärselden och angav sådana auktoriteter som det där. Det där är oskriftenlig auktoritet. Det är folk, som inte har någon auktoritet. Apostlarna hade den skriftliga auktoriteten. Och om det är tvärt emot dem, är det lögn, vad på mig ankommer.

¹³⁸ Jag tror verkligen på en skärseld, men jag tror, att det är just nu. Man renar sin egen själ. *Skärseld* betyder ”att rena”. Då man ser, att man har gjort något fel, kommer man ut därifrån och rensar ut det ur en genom bekännelse och gråt och fasta och bön.

¹³⁹ Någon till och med skrattade åt mig, då Herren kom hit för inte så länge sedan och gav mig en syn. Jag har alltid velat förstå, hur man binder den där ormen. Jag har alltid undrat, hur man ska göra. Jag skulle kliva ut så där. Då det är vad jag har önskat, hela mitt liv. Då började jag fasta och be. Man sa: ”Varför gör Du så där?”

¹⁴⁰ Jag sa: ”Där inne sa Han, att jag inte var uppriktig nog.” Sedan Han hade kommit, då ville jag rena mig själv. Vänta inte tills Du dör och låt någon präst försöka att rena Dig! Rena Era själar!

¹⁴¹ Men, ser Ni, de tog ut det ur det auktoritativa Ordet och överlämnade det i händerna på någon människo-tillverkad dogm, för att skaffa pengar åt kyrkan, för de ser på världsliga ting, en världslig församling, mäktiga krafter i världen, politiska krafter. Men Gud ser till Sitt Ord. Och vilket ord som helst, som är tvärt emot Guds Ord, är fel. Så långt det kommer an på mig, är det Ordet eller ingenting. Jajamensan. Jajamensan.

¹⁴² Han skulle gå raka vägen till Källan. Han skulle riva saken i stycken. Han skulle vara tvungen. Han skulle inte kunna göra någonting annat, om Amos vore här idag. Han skulle inte kunna göra någonting annat, för kom ihåg, han är en sann Guds profet, som Ordet kommer till. Han skulle inte kunna göra någonting annat, än att gå tillbaka till Ordet. Spelade ingen roll, om alla pingstvännen i landet samlades omkring honom och sa: ”Min herre, Amos, vi tror, att Du är en profet, men Du är vilse från Ordet. Vi vill upprätta Dig.” Han skulle stanna kvar hos Ordet. Det finns ingenting annat, han kunde göra, för han är profet. Han behövde inte deras samarbete. Han har ett Budskap att ge ut. ”Och alla, som Fadern har givit mig, kommer att komma till

mig.” Och han kommer att predika Ordet och han kommer att predika Det precis liksom Det skulle vara i Bibeln och därför skulle vi avvisa honom. Det är riktigt.

¹⁴³ Det spelar ingen roll, vad Det skulle vara, Guds Ord kommer till profeterna, deras tolkning av Ordet, den rätta tolkningen.

¹⁴⁴ Israel kom alltid ur kurs och Gud sände dem en profet med tecken och under, för att tolka det där Ordet. Och hur visste han? Han sa: ”Om den här profeten talar och det går i uppfyllelse, då är det rätt.” Han bekräftade Sina profeter, att de hade rätt.

¹⁴⁵ Jesus sa: ”Den som tror på mig, de gärningar, som jag gör, ska han också göra. Det här ska Ni veta. De här tecknen ska följa dem, som tror.”

¹⁴⁶ Och hur kan de göra anspråk på att vara en Herrens profet och förneka själva Gudsordet? Hur kan en man döpa i ”Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn”, de där titlarna, och förneka själva Namnet Jesus Kristus, då det inte finns ett enda Skriftställe i Bibeln, som stöder deras teori? Jag är kanske hård och kritisk, men det är på tiden att bli så. Det är Sanningen.

¹⁴⁷ Hur kan människorna göra anspråk på att vara kristna idag och springa ut här på allting och kvinnorna med kortklippt hår och med shorts på sig och röker cigaretter och springer på tavelutställningar och vilket slags gamla föreställningar som helst och hålla igång? Säg mig om det är Den Helige Ande! [Församlingen säger ”Nej.” – Utg.] Säg aldrig det till mig! Ni, Ni gör Gud illamående, om någonting sådant kunde göras. Ja. Jag är säker på, att Ni förstår. Kalla sig något sådant, hur kan det finnas någonting sådant? ”På deras frukt ska de kännas igen.”

¹⁴⁸ Han skulle ta i och fördöma varenda kvinna med kortklippt hår. Hur skulle han kunna göra någonting annat? Han är profet. Och det där är Ordet. Han skulle säga: ”Era Jesabeler!” Han skulle bli barsk mot dem. Varför? Han är profet. Han skulle vara tvungen att stå fast vid Ordet. Det är riktigt. Tror Ni de skulle sluta? Nänämensan. De skulle säga: ”Det är en fanatiker. Han är lika ond som den där gamle Paulus var, i Bibeln, en kvinnohatare.”

¹⁴⁹ ”Ni, Er skara av bedrägliga så kallade kristna! Hur heligt Ni än försöker att leva, det där har ingenting att göra med det. Så länge Ni förnekar Guds Ord och inte rättar Er efter Det, är Ni syndare, otroende.”, det är vad han skulle säga. Han skulle inte . . . Sätta, han skulle sätta yxan till roten av trädet direkt. Han skulle inte skona någonting. Han är profet, och det är en sann profets sätt att vara. Han skulle stanna kvar hos Ordet, oavsett vem det är. Om det är hans egen mor eller pappa, det gör ingen skillnad. Jesus gjorde så. Ville inte ens så mycket som kalla henne mor, det var hon ju inte. Han var Gud. Gud har ingen mor. I så fall, vem är Hans far? Mmm, mmm.

150 Han skulle ta i och fördöma dem. Han skulle fördöma vartenda samfund, för det är inget av dem, som är byggt på Ordet. Jag kan inte finna ett enda av dem. Och så snart de bildar samfund, är de emot Ordet just då. Så hur skulle en profet kunna välsigna det, som Ordet fördömer? Fastän han inte vill göra det och såra sin broder, måste han göra det i alla fall, för att han är profet. Och han är en representant för Guds Ord och viker inte ifrån Det på något sätt alls. Föreskrift på föreskrift och rad efter rad. Förstår Ni, vad jag menar? En sann profets sätt att vara.

151 Hur många säger: ”Herre, jag önskar, att Du ville göra mig till profet.”? Det gör Han inte. Nej. Det gör Han inte.

152 Han skulle fördöma varenda en av församlingarnas omoraliska gärningar, de där bingopartierna och alla de där sakerna, som de har, kortspel, soppsupéer. Han skulle fördöma varenda en av dem. Han skulle skjuta dem till helvetet, därifrån de kom.

153 Tror Ni, Ni skulle ta emot honom? Nej. Församlingen av idag skulle inte ta emot honom. Skulle pingstvännerna ta emot honom? Tja, han skulle gå in där och säga: ”Ni, Er kortlippta Jesabel-skara, vet Ni inte, vad SÅ SÄGER HERREN betyder? Gå här ute med små kläder, som ser ut som en andra hud på Er, vet Ni inte, att Ni gör Er skyldiga till äktenskapsbrott varenda dag med hundratals män?” Det är, vad han skulle säga.

154 Man säger: ”Tja, den där gamle stofilen! Den gamle flintskallige mannen, som ser grå ut, ta bort honom från den där predikstolen! Låt oss få se Er, förtroendemän, diakoner, få ut honom härifrån!”

155 ”Nåväl, Ni, Er skara av eländiga hycklare!” Riktigt. Amos skulle ropa ut det. Och så kalla sig: ”Vi är . . . Vi tillhör *den här* gruppen. Vi tillhör *den där* gruppen.” Ni är av djävulen, Er fader, för det är han, som förnekar Ordet.

156 Man säger: ”Jag talade i tungor.” Och så klippa sitt hår kort? ”Åra vare Gud, halleluja!” Och Bibeln säger: ”Det är — det är tarvligt — vulgärt av en kvinna att be med sitt huvud klippt så där.” Och så kalla sig kristen! Fy skäms! Kryp bort i ett hörn någonstans och få det rätt ställt med Gud!

157 Sätta på sig de där gamla små korta kläderna och gå ut här på gården och sträcka ut sig, då man mycket väl vet, att man begår äktenskapsbrott med hundra män varenda dag! Det är sagt, Jesus sa så: ”Vem som helst, som ser på en kvinna för att få begärelse till henne, har begått äktenskapsbrott med henne.” Det var hon, som visade upp sig och man gjorde det i sin . . .

158 Då Ni, Ni är döda för det, som hör världen till. Ni har stått upp ifrån det, som jag sa i början. ”Ni borde vända bort Ert huvud i skam. Era ögon borde smalna för en sådan

förskräckligt syndig sak, i stället för att titta på kvinnor för att få begärelse till dem. Ni män, som gör någonting sådant och kallar Er kristna.” Det är, vad han skulle säga till Er. Jag försöker ta hans Ord i förmiddag. De skulle vara hans Ord. För han, kom ihåg det, han är en sann profet. Han måste stå fast vid Ordet. Mmm. Jag citerar bara hans Ord. Det är alltsammans. För om man toge hit honom, vore han Ordet. Så här är Ordet självt. Ni kanske inte har mannen, men Ni har hans Ord, för han skulle ha Herrens Ord.

¹⁵⁹ Varena människo-tillverkad doktrin, han skulle fördöma den, sådant som dop ”i Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn.” Han skulle kasta tillbaka det där ända tillbaka till Evigheten. Han skulle fördöma det, så att det inte skulle finnas kvar ens lukten av det. Jajamensan.

¹⁶⁰ Hur många av Er, hur många i kyrkan i förmiddag, skulle ta emot honom efter det?

¹⁶¹ Så de, den här Jesu-Namn-skaran, de – de skulle säga: ”Å, vi skulle ta emot honom efter det.” Och sedan Er organisation, han skulle skjuta Er raka vägen ut ifråga om den. Det är riktigt. Era kortklippta kvinnor och att Ni tolererar det. Det är riktigt. Era män, sättet de gör och uppför sig på. Det är riktigt.

¹⁶² En massa människor säger: ”Det är bra, att vara profet.” Det är det, om Du är villig att sälja allt, som har med världen att göra och stanna kvar hos Gud och hos Hans Ord.

¹⁶³ Nej, vi skulle ingalunda ta emot honom, våra samfund av idag. Vi skulle förvisso inte vilja ha någonting med honom att göra.

¹⁶⁴ Lyssna till honom då han tar i! Han sa: ”Just den Gud, som Ni påstår Er tro på, Han kommer att ta död på Er.” Vad ska man göra med det? Just den Gud, som pingstvännerna tror på, på grund av de mycket omoraliska handlingar och saker, som de gör och tillåter att göras, kommer just den Guden att låta domen gå över de där organisationerna. Det är riktigt. Exakt vad Amos sa till dem.

¹⁶⁵ ”Å,” sa de, ”vi har Abraham. Vi har – vi har *det här*. Vi har lagen. Vi har präster. Vi har profeter.”

¹⁶⁶ Å, broder, de där ögonen smalnade, då han tittade på dem och sköt in det där Ordet i dem. Jajamensan. Visst. De skulle inte ta emot honom. Nänämensan. Han sa: ”De kommer att döda dem med Era människo-tillverkade doktriner.” Det är vad han skulle säga till Er idag. Han skulle säga det samma, som han gjorde då. Han sa: ”Just den Gud, som Ni bygger kyrkor åt, för kanske miljontals dollars, just de helgedomar, som Ni bygger åt Jehova, som Ni påstår Er älska, just den Guden kommer att ta död på Er, för att Ni avvisar Hans Ord.”

¹⁶⁷ Så är det idag! Just den Gud, som Amerika påstår sig tjäna, kommer att låta domen gå över nationen och

tillintetgöra den. Jag hoppas, att det där går så djupt, att Ni aldrig kan slingra Er ur det. Just Han, som Ni påstår, att Ni älskar, och Era egna människo-tillverkade dogmer och ert omoraliska liv och förruttnelsen, som Ni har i Er, borta från Guds Ord, kommer att ta död på Er en dag. Det är SÅ SÄGER HERREN. Ingenting annat kvar åt dem.

168 Rätta Er efter Ordet! Predika Evangelium för dem, far kors och tvärs över nationen, säg dem Sanningen! Predikanterna grälar och skriker och håller igång. Männen fördömer. Organisationerna kör ut en. Kvinnorna skakar på huvudet och skulle inte låta sitt hår växa ut för aldrig det. Bär sina kläder på precis exakt samma sätt, år efter år. Precis som att hålla vatten på ryggen på en anka. "Och så påstår man sig älska Gud!"

169 Han sa, Jesus sa: "Ni har tagit Era traditioner och gjort Guds Ord verkningslöst."

170 Det är en sann profets sätt att vara. Förstår Ni? Det är inget lättvindigt sätt. Det är inte, vad alla tror, att det skulle kunna vara.

171 Hoppa upp och ner och skrika medan alla klappar en på axeln, det är ett tecken på, att man inte är en sann profet. Det är just ett av tecknen på, att man inte har det man talar om.

172 När klappade de honom någonsin på axeln, om inte för att de hade något eget intresse av det? Va? Han skulle vända sig om och fördöma dem. Riktigt. De kunde inte klappa Amos på axeln. De kunde inte klappa Elia på axeln. Han fann sig inte i det där. Nänämensan. Han sa dem Guds Sanning. Och om Himmelen är så härlig och det vi är på väg till, om vi då inte kan rätta oss efter små, futtiga, obetydliga saker, hur ska vi kunna rätta oss efter Anden där? Man måste rätta sig efter Ordet. Det är den sanne profets sätt att vara. Fastän det sliter honom i stycken att säga det, ja, han måste slita en nation i stycken med Det. Det är riktigt. Men det är sättet.

173 Han skulle ta i med det. Oj, oj! Vet Ni, vad han sa till dem? "Kaoset," om Ni lägger märke till det här, sa han, "är inte i Er regering, det är i Er." Det är vad han sa. Ja. "Bråk i församlingen, Ert sken av gudsfruktan, det var det, som orsakade oroligheterna."

174 Orsaken till att kommunismen sveper över landet idag, det är inte för kommunismens skull. Det är för församlingens skull. Det är för människornas skull. Idag kallar de sig kristna. De sjunger som Änglar. Skolade röster, och talar med sådan vältalighet, som om de vore Ärkeänglar. Och vägrar tro på Guds Ord liksom djävlar. Det är riktigt. Sjunger som en Ärkeängel, klär sig som jag vet inte vad och förnekar Guds Ord.

175 En man, en predikant i predikstolen, som står där och kallas Doktor, Pastor, fråga honom: "Talar Bibeln om dopet i 'Jesu Kristi Namn' eller 'Fadern, Sonen och Den Helige

Ande?" Och han kommer att skratta Dig i ansiktet och ta "Fadern, Sonen och Den Helige Ande". Och så kalla sig ett Guds barn!

¹⁷⁶ Kvinnor, som vet, att Bibeln fördömer, att de gör vissa saker och kortklipper sitt hår och uppför sig liksom världen och bär omoraliska kläder och sådana saker, och de kommer att göra det hela tiden i alla fall och talar i tungor och hoppar upp och ner och skriker och har föreningar för gamla damer och sycirklar och skickar missionärer ut på fältet. Det har blivit en stank i Guds ögon. Och, SÅ SÄGER HERREN, Han kommer att tillintetgöra hela saken. Det kommer Han.

¹⁷⁷ Det är ingenting lätt, men det är en sann profets sätt att vara. Att ta i och ropa ut Det där och säga Det, antingen Det gör ont eller inte.

¹⁷⁸ Johannes var en sann profet. Han sa: "Yxan är satt till roten av trädet." Det är deras sätt att vara. Visst.

¹⁷⁹ Problemet är i henne. Sjunger som Änglar, dansar som djävlar där ute, danser, hålligång, kortspel, racerbanor. Pingstvännen, som går till nöjesplatser, bioföreställningarna fullsatta av dem. Överallt, vilket slags gammalt teaterstycke som helst eller någonting annat och går raka vägen dit ner och hastighetstävlingar och allting annat och kallar sig kristna och går fram och skriker och talar i tungor och firar fottvagning och nattvard.

¹⁸⁰ Å, det är – det är: "Liksom en hund går till sina spyor", sa profeten, "så gör de." Om det där var av världen och måste sparkas ut ur Dig, varför återvänder Du till det igen? Riktigt. Ute på gatorna twistar de, som de kallar det, rock and roll, kortklipper håret, bär shorts. Oj, oj! Kallar sig kristna. Skulle Ni . . . Nej, det är bäst, att jag inte säger det.

¹⁸¹ Det är därför jag fördömer dem. Om jag ska stanna kvar hos *det här* Ordet, om det här Ordet kommer till mig, kommer jag att stanna kvar hos det här Ordet. Det är det här, som kommer till mig, Ordet. Fördöm det!

¹⁸² Påstår sig vara ledda av Den Helige Ande och gör sådana saker. Skulle Ni kunna föreställa Er, att en kvinna, som är ledd av Den Helige Ande, låter klippa sitt hår kort, då just Den Helige Ande fördömer det? Vilket slags person är då Den Helige Ande? Skulle Ni kunna föreställa Er det?

¹⁸³ Skulle Ni kunna föreställa Er, att en predikant, som står i predikstolen, och vem som helst uppmanar honom att visa sig ett enda ställe, där någon någonsin döptes och man använde titlarna "Fadern, Sonen och Den Helige Ande", att han skulle skratta en i ansiktet och kalla en för fanatiker, för att man döper i Jesu Kristi Namn, och säga, att han är ledd av Den Helige Ande? Skulle Den Helige Ande förneka Sitt eget Ord? Nånämensan. Hmm. Förstår Ni? Jag hoppas, att Ni får tag i det.

184 Jag vet inte, hur mycket tid. Nästa raserianfall kanske får tag i mig. Men tills det gör det, kommer jag att stå just där med Ordet. Då jag möter Er där borta vid Domen, kommer jag att stå fast vid det där Ordet. Det är det, jag tror är Sanningen.

185 Nej, man gör inte sådana saker och har Den Helige Ande då. Gick till en predikants hustru en gång, som satt där med en klänning på sig, som såg förskräcklig ut.

Man säger: "Du har ingen rätt."

186 Jag har rätt. Det där är Ordet. Predika Det alltsammans! Ni hoppar över de där sakerna, en massa ynkryggar till predikanter, för att de inte har djärvhe-... Kanske Ni inte ens har blivit kallade att predika från början. Ja. Men en sann Guds tjänare kommer att stå fast vid det där Ordet. Riktigt.

187 Predikantens hustru satt där, alldeles inpressad i en klänning, med påhängda örringar och makeup på sig och kortklippt hår. Då Gud fördömer alltsammans som smuts. Och så säga, att man har Den Helige Ande!

188 Jag predikade här i Phoenix för inte så länge sedan om någonting liknande och predikantens hustru satt vid predikstolen med en av de här pojkaktigt kortklippta alldeles stolliga frisyreerna och med en klänning, som hon inte ens kunde hindra, att underkläderna syntes igenom. Kunde inte få ner den över sina knän. Omkring fyra eller fem tum ovanför hennes knän, där hon satt där uppe och hoppade upp och ner och ledde sångerna. Jag tog i med det precis så hårt jag kunde. Naturligtvis kommer han inte att inbjuda mig igen. Det väntar jag mig inte. Men han vet, vad som är rätt och fel. Då jag står i Domen, är det inte på mina händer längre. Och så gå bort och säga . . .

189 En man, en så kallad lärare, vilket jag inte säger, att han inte är, gjorde en anmärkning här om dagen inför några av mina vänner i en viss stad, där jag hade varit. Ni känner brodern. Och den här brodern kom in. Han sa, tja, han sa: "Vi hade broder Branham här en gång." En viss stad, ute i Västern. Och den här mannen sa: "Å, broder Branham är en fin man." Förstår Ni? Han visste bättre än att kasta någonting på karaktären. Han sa: "Broder Branham, men lyssna inte på hans band, för de kommer att förvirra Er."

190 Och det hände sig, att en av mina vänner stod där, han sa: "En minut bara, min herre! Jag var förvirrad tills jag *hörde* banden." Ja. Det är skillnaden. "Jag kunde inte förstå, hur en helig Gud kunde tolerera sådana saker som det där Ni allesammans gör." Ja.

191 Samma person, en till tillsammans med honom, stod på en viss plats för inte så länge sedan och sa: "Broder Branham är profet. Han kan upptäcka saker. Och saker som . . . Men", sa han, "lyssna nu inte till hans Lära, för han har inte rätt." Vansinnigt, ett fräckt påstående som det där!

¹⁹² Vet Ni inte, att om det är en . . . Jag är ingen profet. Men om Guds Ord är sant, kommer Det till profeten. ”Herrens Ord kom till profeterna.” Det var de, som uttolkade Ordet. Så, ser Ni, man . . .

¹⁹³ Det är ju inte ens rimligt att bara gömma sig bakom något vackert samfund, som en dag kommer att spricka och mögla och förgöras i helvetet.

¹⁹⁴ Men Guds Ord kommer att bestå i evighet. På den Klippan bygger jag mitt hopp för evigt, på Herrens Ord. Låt allting annat sjunka! Om jag förlorar varenda vän, allting annat, min vänskap är i Kristus.

Mitt hopp är byggt på inget mindre
 Än Jesu Ord med rättfärdighet.
 Då allt omkring min själ ger vika,
 Då är Han hela mitt hopp och min tillflykt.

¹⁹⁵ Den där bössan exploderade här om dagen. Jag såg. Jag trodde jag var död. Hade en fridfull känsla. Jag såg mig omkring. Jag tänkte: ”Jaha, det var det.” Vad gott skulle en organisation göra mig då? Vad gott skulle en organisation göra mig då? Jag skulle vara tvungen att stå där borta vid Guds glödande dom, för att dömas efter *det här* Ordet.

¹⁹⁶ Fastän jag kanske måste bränna och beveka och vrida och slita sönder många människor, men jag hoppas kunna få ut den äkta kärnan ur Det, ur Guds Ord, och där bygga en själ för Evigheten. Det är riktigt. Låta Gud ta den i Sina händer och bygga den till ett lydigt barn.

¹⁹⁷ Hur skulle — hur skulle en man, ledd av Den Helige Ande, kunna göra någonting sådant som det där? Eller en kvinna med Den Helige Ande göra sådana saker som det? Nej. Han är helig. Och om Hans Liv är i en, är man detsamma. Man kommer att bli precis lik Honom.

¹⁹⁸ Israel, liksom vi, trodde att för att de var lyckosamma i sin allians med andra, så var det Guds okej till det. Som Ni vet, tänker vi nu så idag.

¹⁹⁹ Jag talade med några män här för inte så länge sedan på ett hotell för några dagar sedan, stora män på de religiösa områdena. Och de sa till mig: ”Gud bevisar, att Han är med oss. Å, vi växte i fjol, broder Branham”, jag har glömt med hur många hundra, så där.

²⁰⁰ Jag sa: ”Det är inte alls något godkännande.” Hmm. Det är riktigt. Prostitutionen utvecklas, ökade i fjol med omkring trettio procent. Visade det, att Gud var med på prostitution? [Församlingen säger ”Nej.” — Utg.] Hmm. Hmm. Hmm. Visst. Hmpf! Det argumentet är odugligt. Nej. Man kan inte göra det. Nänämensan. Gud står vid Sitt Ord. Vilken annan man som helst står vid sitt ord, om han är ärlig. All right.

²⁰¹ De trodde, att för att de hade en allians! Nu ska vi här, för ett ögonblick, komma in på regeringsaffärerna. Vår nation har avvisat Guds Ord, precis liksom Israel gjorde. De avvisade Guds Ord och deras folk, deras präster och profeter osv. profeterar gott över dem. Och de . . . Vad kan vi göra annat än att profetera, att det är fel, då det är tvärtemot Ordet! Hon är dömd. ”Vår mäktiga, älskade nation, grundad på de . . . Våra förfäders erfarenhet.” Kom då tillbaka till vad de hade! Mmm. Riktigt. Visst.

²⁰² Israel var en mäktig nation. Se på deras förfäder! Men Gud sparade inte dem. Den där gamle, flintskallige profeten kastade Ordet till dem och det skedde exakt så, som han sa. Läs Din historia här och ta reda på, om det inte är riktigt! Det gick i uppfyllelse precis exakt så, som han sa det. Och han fördömde dem, fastän de stod där och de heliga prästerna med heliga kläder på sig och bestänkte *det här* och inte ville röra en hand *hit* eller *dit*, för det var någonting *den där* vägen, en tradition eller någonting.

²⁰³ Jesus sa: ”Ni är av Er fader, djävulen, och hans gärningar gör Ni.” De tog Honom och fördömde Honom och hängde Honom på ett trä och dödade Honom. Exakt riktigt. Gud lät Honom uppstå igen. Jajamensan.

²⁰⁴ Nej, de ville inte. Vi skulle inte tro på Amos idag, inte alls. Och idag har vi skapat en allians. Vi har vad vi idag kallar . . . Vi tror, att det är Guds ”okej”, för att våra organisationer växer och – och allting går så, som det gör. Vi tror, att det är Guds ”okej” till det. Som Ni vet, förenade de två eller tre miljoner protestanter. Och katolikerna har blivit åtskilliga miljoner fler. Förstår Ni? De tror, att det är Guds godkännande av att de är katoliker. Protestanterna tror, att det är Guds godkännande av att de är protestanter. Ha! Det är nonsens. Det är kanonmat. Det är atomaska. Det är Guds vrede, som håller på att byggas upp för att explodera. Det är exakt riktigt.

Lyssna till mig, Ni! Jag ska tala om Herrens Ord för Er. Amen.

²⁰⁵ Se på oss! Se på världen idag! Se på vår nation! Vi är medlemmar i FN. Vad finns där? En skara ogudaktiga. Och vi, som inte ens är djärva nog att be en bön, innan våra sessioner börjar.

²⁰⁶ Läste jag inte nyss här: ”Hur kan två vandra, med mindre de har kommit överens? Gud gör ingenting, med mindre Han uppenbarar det för sina tjänare, profeterna. Hur kan två vandra, med mindre de har kommit överens?”

²⁰⁷ Då vi har muhammedaner, buddhister, ateister, ogudaktiga, själviska, allting annat i det. Tror Ni – tror Ni, att Gud skulle kunna bo i någonting sådant?

²⁰⁸ ”Tja,” säger man, ”det där, vi är ju i allians med dem. Vi har hela Västerlandets skydd.”

209 De hade alla nationerna runt omkring dem till skydd. Men den där profeten sa: "Gud kommer att förgöra Er. Just den Gud, som Ni tjänar, kommer att förgöra Er på grund av Er dårskap." Han skulle säga detsamma i förmiddag. Han skulle ryta åt dem, från Vita Huset ända ner till den fattigaste bondgård. Visst skulle han det. Han skulle ta i mot dem med Guds Ord. Det skulle han förvisso. Det är en sann profets sätt att vara.

210 "Titta på oss, kyrkorna! Å, vi är den mäktiga heliga romersk-katolska kyrkan!" Omtalad i Bibeln som en SKÖKA.

211 "Vi är fädernas patriarker, de protestantiska kyrkorna, alla förenade tillsammans och kallade... Kallas Kyrkornas Världsråd." SKÖKANS prostituerade, säger Bibeln. Det är exakt, vad Den säger. Mmm. Och ändå tänker vi: "Och nu går alla kyrkorna samman."

212 Herr Collins, en av mina vänner, en broder från Kalifornien, Arizona där. Ditt — Din... [Broder Neville säger "Elmer." — Utg.] Elmer. Jag sa: "Tja, jag antar, att Du går i någon liten fin metodistförsamling."

213 Han sa: "Jag gick ut ur den, då de anslöt sig till Kyrkornas Världsråd där uppe."

214 Jag sa: "Gud välsigne Dig! Du närmar Dig Riket, broder." Mmm. Jajamensan.

215 Dogmer, beroende av gemenskap med människor och med sin människo-gjorda lära och lämnar Guds Ord. Vad vi behöver, är en profet idag, som skjuter in Ordet där inne. Det är exakt så. Ja.

216 De, de söker säkerhet ibland sig själva. "Å, vi förenade oss. Vi pingstvännen, visst, vi gick in in Kyrlornas Världsråd, för där inne har vi gemenskap. Vi ska vinna dem." Liksom en kvinna, som går till en krog, för att bli drucken tillsammans med sin man, för att vinna honom för Gud. Troligare att mannen går med hustrun till krogen i dessa dagar, för att bli drucken och vinna henne för Gud. Nonsens! Håll Dig borta ifrån djävulens mark!

217 Då någonting förnekar Ordet, är jag emot det. Det gör mig till motståndare till varenda organisation, för den är emot Ordet. Borde få varenda troende att känna det så. Hmpf!

"Nja,", säger de, "men kom ihåg, vi har..."

218 Jag fick ett stort tidningsurklipp, som någon sände mig från Arizona, om hur den här patriarken *Den-och-den* här om dagen sa: "Påve Johannes den 22:e", eller vad de nu kallar honom, "hade... Han är en fin man. Han är den ende man, som någonsin har talat om att slå ihop kyrkorna, katolikerna och protestanterna med varandra." Det stod: "Det kanske inte kommer i vår tid, men om en femton eller tjugo år, kommer det att vara här."

219 Jag tänkte: "Gosse, Du som är patriark, Du profeterar och vet inte om det."

220 "Det är senare, än vi tror." Mannen, som skrev det till mig, skrev på överkanten av sidan: "Det är senare, än vi tror." Han hade också lyssnat på banden. Jajamensan. Han sa: "Det är senare, än vi tror." Han sa: "Broder Branham, sa inte Du det här för årtal sedan?"

221 Jag sa: "Visst" Jajamensan. Det kommer att ske, för det är Herrens Ord. Det måste. Visst. Ja.

222 De säger: "Nåväl, den här helige patriarken, tror Ni inte, att han borde veta någonting mer än det där?" Nänämensan. Om han förnekar Guds Ord, ser på det på det viset, kan han inte det.

223 Jag bryr mig inte om, hur många påvar, profeter och vad man annars har ibland sig. Om man är borta ifrån Ordet, är man borta ifrån Ordet. Det är riktigt. Hur skulle Gud någonsin kunna välsigna någonting sådant, så länge de förnekar själva Gudsordet? Hur ska Han kunna välsigna någonting annat än Sitt Ord, någonting som är tvärt emot Hans Ord? Hur ska Han kunna förneka Det?

224 Hur ska man kunna välsigna en cancer, som håller på att äta upp en? Hur skulle man kunna välsigna en elektrisk ledning, som man håller i, säga: "Å, håll fast mig och bränn upp mig!?" Det skulle vara vansinnigt.

225 Hur ska Gud kunna välsigna någonting, som är emot Hans Ord? Så kom tillbaka till Ordet! Mmm.

226 Ni, Er predikantskock, liksom jakthundar, vad är det för fel med Er? Ni går ut här och säljer Er förstfödslov för en portion soppa, för att få åka omkring i en Cadillac eller någonting, eller någon stor hög herrgård någonstans och en stor kyrka för en miljon dollars. Och alla de där sakerna liksom det där och säljer ut Er förstfödslov och skäms för att predika Guds Ord för Er församling. Säg, skäms Ni inte för Er själva? Och så kalla Er för tjänare, en Guds profet, Ni som säljer Er förstfödslov för en världens soppa. Vad kommer Ni att kläcka ut? Det samma som Esau gjorde. Å, vilken skam!

227 Nej då. En helig Gud, som vakar över Sitt Ord för att bekräfta Det, skulle inte kunna välsigna någonting, som är emot Hans Ord. Lyssna nu! Jag vet, att jag håller på litet länge och jag kanske kväver Er till döds. Men titta, jag vill fråga Er en sak! Hur skulle en helig Gud, som uttalade Sitt Ord och sa: "Nu ska både himlar och jord försvinna, men Detta ska inte försvinna, inte ett enda Ord av Det.", hur ska han nu kunna ta någonting, som är tvärt emot Detta och välsigna det? Hur skulle Han kunna göra det? Titta, Han bevisar Sig själv. Han bekräftar Sitt Ord. Han säger vad som är rätt, inte genom medlemskap.

228 Titta på Moab! Moab hade Hans Ord, också, Moab. Israel hade Hans Ord och Moab hade ett sken av gudsfruktan, tillsammans med Hans Ord. De offrade sju offer, rena tjurar, på sju altaren, det fullkomliga talet, det fullkomliga offret. Sedan tog han dessutom sju vädurar, vilket talade om, att de trodde på Guds Sons tillkommelse, och offrade dem där uppe tillsammans med deras höge ärkebiskop. Alla deras höga ämbetsmän, alla deras präster och överstepräster, allting annat, stod runt omkring med sina kungar och presidenter och vad mer, och offrade detta precis så religiösa, som de kunde vara, emot Israel.

229 Och där var Israel där nere, en liten skara avfallingar, som det såg ut. Men vad fanns hos Israel? Gud var i deras kampanj. Han bevisade Sig, att Han var med dem. Förstår Ni?

230 Det spelade ingen roll, hur många patriarker de hade, påvar eller vad som helst mer, Gud kan inte vara med dem, förrän Han bevisar Sig vara med dem. Och så länge de är borta från Hans Ord och förnekar Hans Ord, hur skulle Han kunna vara med dem? Inga tecken på den levande Guden ibland dem.

231 Hur skulle Gud kunna vara ibland FN, då två inte kan vandra utan att vara eniga?

232 Titta nu här! Det finns en Church of Christ, så kallad, som förenade sig med pingstvännerna. Pingstvännerna säger, att de tror på tungotal. De tror på att beviset på Den Helige Ande är att tala i tungor. De säger, att de tror på *det här*, *det där* och *det andra*. De tror på tecken och under. Church of Christ skrattar åt dem, säger: "Ni, Era dumhuvuden! Det där var i förgångna tider." Hur ska två kunna vandra tillsammans, med mindre de har kommit överens? Och de förenade sig. Vad gör de? De söker säkerhet hos varandra. Bort med sådant!

233 Min säkerhet är i Kristus och i Hans Ord, för Hans Ord är Han själv. Det är riktigt.

Inga tecken på den levande Guden, inte alls.

234 Det där är vad Jesus sa: "Om jag inte uppenbarar Ordet, så tro Det inte! Om inte Gud talar och profeterar genom mig och genom mig gör, precis vad det är meningen, att Messias ska göra, så tro inte på mig!"

235 Så en karl säger, att han är en profet, sänd av Gud, och förnekar Ordet? Gud var barmhärtig mot sådant! Hur skulle Gud någonsin kunna göra på det viset?

236 Låt mig fråga, fråga om det är så här nu! Jag — jag vet inte, när jag kommer att få tala till Er igen. Det kommer an på Gud. Jag lägger bara in Mat, liksom Han sa till mig i den där synen den där gången, lägger den i tunnorna.

237 Ni kanske frågar mig: "Hur kunde Amos förutse, vad som skulle ske med dem?" Å, det såg bra ut.

238 Titta! Titta nu här! Lyssna noga nu! För det här är alltsammans på band och Det ska gå, Det ska gå ut i hela världen. Förstår Ni? Hur . . . Titta här!

239 Där var Israel. Deras predikantskolor var i bättre skick än de någonsin hade varit. Det finns ingenting, som besvärar dem. De hade sina egna religioner. Det fanns ingen, som sa: "Ni får inte dyrka Jehova." "Fortsätt", sa de hedniska nationerna, "att dyrka! Vi har en överenskommelse med varandra."

240 Den där profeten genomskådade det där. Förstår Ni? Så skulle en profet idag genomskåda det. Förstår Ni?

241 "Fortsätt!" Och Israel sa: "Nåväl, låt oss då äta, dricka och vara glada!" Så de sammankallade en skara och gjorde sig några trosbekännelser och organisationer, samfund och saker och fixade till det alltsammans. Och deras kvinnor levde bara i lyx och synd där ute. Gosse, de drog omkring på kabaréer och allting, halvklädda, hade små silkesliknande kjolar på sig. Om Ni någonsin har sett en del av deras — deras historia från den tiden, hur de såg ut, å, nästan tredjedelen så illa, som de gör idag. Dock inte alldeles, för det kunde de inte. Ja. Och hur de gjorde och höll igång på det där viset, och kungarna och prästerna och alla de andra.

242 Jesus sa: "Ni utsuger änkors hus, Era skrymtare." Han sa det. Och alla de där sakerna, som de gjorde.

243 Den där profeten, som stod där och såg ner på det där, den där nationen liksom, inte underligt att hans hjärta slets ut ur honom. Jajamensan.

244 Nu säger man: "Hur visste han, vad som skulle ske? Hur kunde han förutse det? Hur?" Det såg bra ut alltsammans. Å, de hade massor att äta. De hade massor att ha på sig. De, de hade sina stora församlingar. De hade framgång. Pengar ströddes överallt, lyx. Danser på gatorna, omoral och allting annat bara pågick och allting går fint. Precis liksom Amerika idag. Televisionen är full av smutsiga vitsar, halv nakna kvinnor, allting annat. Allting man ser är bara lort och synd. Man behöver inte se på TV, öppna bara Dina ögon, se efter var som helst! Flickor, pojkar, män, kvinnor röker, dricker. De där Jesabelerna kallar sig kristna. De smutsiga djävlarerna, som kallar sig metodister, baptister, presbyterianer, katoliker och pingstvännen. Mmm. Mmm.

Inte underligt att det fick hans ögon att smalna, då han tittade. Hmpf! Det är riktigt.

245 "Det ser bra ut alltsammans. Hur kan man rädda det? Om vi skulle göra . . . Hur? Hur? Titta här! Nåväl, vi — vi har en miljon fler. Vi — vi har . . . Vi . . . Våra byggnader är, å, våra församlingar är så stora, så vi måste bygga nya kyrkor. Tja, vi har så mycket pengar, så vi vet inte, vad vi ska göra med

dem. Å, vi bygger bara de bästa ställena i – i landet. De största kyrkorna, som finns, vi äger dem. Och vi har ändå en hel massa pengar. Tror Ni inte, att Gud har välsignat oss?” Nej. Ni är borta från Hans Ord.

²⁴⁶ ”Och, broder Branham, menar Du, att Gud kommer att förgöra det här?” Ja, varenda en av dem.

”Hur vet Du det?” Amos, hur visste Du?

²⁴⁷ Precis liksom en doktor, som diagnosticerar ett fall. Då han finner den sjukdom, som patienten har, vet han, vad han ska göra. Han vet, vad den där patienten har. Han vet hur långt gånget det är. Och han vet, vad som kommer att ske. Det är så det är med en profet, en sann profet, då han ser. Jag bryr mig inte om, vad man gör. Då han ser synden rycka fram, är det en förtärande cancer. Och den är på en sådan framryckning, i pingstvännerna och alla de andra, att den inte kan gå tillbaka. Den är i ett framskridet stadium. De kommer att dö.

²⁴⁸ Det var på det viset Amos kunde diagnosticera fallet. Han diagnosticerade det med hjälp av Guds Ord. Det är så en – en sann profet diagnosticerar fallet och säger till de där kvinnorna: ”Försök aldrig att gå till Domen med kortklippt hår, då Ni vet bättre.” Säger till Er män, resten av Er, och Er predikanter, som förnekar Ordet och har ett sken av gudsfuktan och går in i organisationer, för att komma undan problemet, då Ni vet bättre. Ni ser på samma Ord, som den sanne profeten skulle se på. Fallets diagnos sa: ”Död! Avskiljelse!” Precis liksom en doktor, han känner till fallet. Han vet, vilka slags symptom det har.

²⁴⁹ Titta på den här nationen! Då man säger: ”Slut med pingströrelsen.” Då de inte ens vill låta en komma till kyrkan, för att man predikar för kvinnorna om kortklippt hår och att Bibeln fördömer det. Rädsla för att man ska säga någonting om . . .

²⁵⁰ Här om dagen här, då jag förberedde några kampanjer på västkusten, Roy Borders gjorde det, samlade de ihop åt honom en skara predikanter, omkring, å, jag antar fyrtio eller femtio av dem, där jag hade en stor mötesserie. De sa: ”Herr Borders, jag vill fråga Dig en sak.” Han sa: ”Är det sant, att broder Branham använder Herren Jesu Kristi Namn att döpa i?”

²⁵¹ Herr Borders, en mycket värdig gentleman, som Ni känner broder Borders härifrån. Han sa: ”Mina herrar, broder Branham, då han är ute på kampanjerna, ute så här”, sa han, ”predikar han inte. Han bara sätter igång och ber för Era sjuka. Det är det, han gör.”

²⁵² Han sa: ”Det var inte det, jag frågade Er om.”, sa äldstebrodern. ”Gör han det?” De hade nu banden. De vet. Han sa: ”Döper han i Jesu Kristi Namn?”

²⁵³ Han sa: ”Ja, i sin egen församling. Det är enda platsen han döper på, i hans egen församling.”

254 Han sa: ”Det är det. Det är allt jag vill veta. Vi vill inte ha honom. Vi vill inte ha den irrläran ibland de våra.”

255 Och här om dagen, då min gode vän, Ed Daulton, fick ett brev från baptistförsamlingen. Han sa: ”Vi utesluter Dig från baptisternas gemenskap, för att Du har gått med i kätteriet att bli döpt i Jesu Namn.”

256 Jag tycker om att stå tillsammans med Paulus: ”I det, som världen kallar för kätteri, det är på det viset jag dyrkar Gud, för det är Hans Ord.” Jajamensan. Ja. Å, visst!

257 Doktorn diagnosticerar fallet. Han ser, hur det står till med det. En sann profet diagnosticerar fallet med hjälp av Ordet. Vad gör han? En doktor diagnosticerar sitt fall med hjälp av symptomen. Är det riktigt? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] Han ser på symptomen och han ser, hur det är fatt med patienten. Han ser, hur långt det har gått och säger: ”Det finns ingenting att göra.”

258 Och en sann profet tar Guds Ord och diagnosticerar fallen, kastar in Medicinen för Det. Och människorna kastar tillbaka Den i ansiktet på honom. Vad kommer att ske? Dö, det är alltsammans, nöjeslystna, världstillvända skara av så kallad skenhelighet! Men det är en sann profets sätt att vara. Förstår Ni? Oj, oj!

259 Han ser sjukdomarna. Han såg, att de kom bort från Ordet. Han såg Ordet. Och han visste de resultat, som skulle komma. Han såg lyxen de levde i, såg hur de där kvinnorna uppförde sig. Han såg hur de där prästerna gjorde, hur de kom bort ifrån det sanna dyrkandet av Gud och sådana saker. Där hade han — han hade svaret. Han sa: ”Den Gud, som Ni påstår Er tjäna, kommer att ta död på Er.”

”Varför?”

260 ”Ni har inte hållit mina Bud.” Och likväl trodde de, att han hade det. Läste jag det inte nyss här? 2:a versen, 4:e . . . 2:a kapitlet, 4:e versen: ”För jag utvalde Er att vara . . . Av alla jordens familjer utvalde jag Er och ändå vägrar Ni att vandra efter mina Bud.” Tror Ni . . .

261 Den där lille, flintskallige profeten, som stod där med det där gråa skägget, med blixtrande eld i sina ögon och talade till den där skaran av präster osv. och sa: ”Den gud, som Ni, Era hycklare, låtsas tjäna, denne samme Gud kommer att ta död på Er.” Tror Ni han fick samarbete? Hmpf. Han sa . . . Oj, oj! Han, försök med honom idag och se efter, om han skulle göra det! Nej. Men vad gjorde han? Det är en sann profets sätt att vara. Han hade Ordet. Han visste, vad Det var.

Liksom Mika fordom . . .

262 Det lilla barnet jag välsignade, jag hoppade över en del av det för några minuter sedan, för att jag skyndar mig.

263 Men Mika, då han stod inför Ahab, tittade han på dem. Han kände till Ordet. Mika talade Ordet till dem. Varför? Mika jämförde sin syn, sin Lära, med Guds Ord. Och han såg, att hans Lära och Ordet var samma sak. För Ordet sa, att han skulle förbanna Ahab och Han skulle få hundarna att slicka hans blod. Det var vad Ordet sa.

264 Så Mika fick en syn. Det vill säga, han var profet. ”Se, vad Ordet kommer till mig med.” Och han bad: ”Å, Herre, Gud, vad ska jag göra? Vad ska jag säga till den här predikantskaran, som står här? Här är alla organisationerna. Varendra en i landet har församlat sig emot mig, Herre. Här står jag inför konungen. Vad ska jag säga?”

265 Och han gick in i en syn. Han sa: ”Gå upp, bara! Fortsätt!” Han sa: ”Men jag såg Israel skingrat liksom får, som inte har någon herde.” Ja.

266 Den där — den där distriktsföreståndaren gick fram och slog honom på munnen och sa: ”Vart gick Guds Ord, Guds Ande, då Den gick ut ur mig?” Ut ur honom?

267 Vet Ni, vad Gud sa? Han lät en demon fara ner och komma ibland dem, därför att de var borta ifrån Ordet till att börja med.

268 Bibeln säger: ”Om de inte trodde Ordet, skulle Han ge dem starka villfarelser, så att de skulle tro på en lögn och skulle bli fördömda genom den.” Det är exakt, vad de här organisationerna och den här nationens människor gör idag, då de tror på en lögn, så att de blir fördömda genom den. ”För det finns inget annat Namn, givet under Himmelen, genom vilket Ni kan bli frälsta.” Rätta in Er, organisationsmänniskor osv.! Ja.

269 Vad gjorde nu de här andra . . . ? . . . Vad tittade de här andra profeterna på? De var profeter. Jajamensan. De var profeter. Men om de hade stannat och jämfört sin profetia med Ordet!

270 Om metodisterna skulle stanna idag och undersöka sin profetia, skulle de aldrig bestänka en enda person till. De skulle ta emot Den Helige Ande. De skulle döpa varendra en genom nedsänkning, i Jesu Kristi Namn. Om Assemblies of God skulle stanna idag och titta på sin profetia, skulle de komma tillbaka till Ordet. Om Oneness idag skulle stanna och undersöka sin profetia, skulle de komma tillbaka till Ordet.

271 Men, ser Ni, om de där profeterna skulle ha stannat och undersökt sin profetia! De resonerade. De sa: ”Det där tillhör oss. Så vi ska gå upp till Ramot i Gilead och vi ska ta det, för det tillhör oss. Josua gav det till oss.”

Men Mika sa: ”Det där låter förnuftigt.”

272 Men det är så det är. Man vill inte resonera. Man vill tro, vad Gud har sagt. Resonera inte om någonting!

273 Tänk, om Abraham skulle ha resonerat! Hur skulle han någonsin ha lämnat sitt land? Hur skulle han ha kunnat vara hundra år gammal och fortfarande ha prisat Gud och de varit på väg att få barnet genom Sara då hon var nittio?

Kasta bort resonemangen! Tro bara, Du!

274 Man låter djävulen säga till sig: ”Du vet, broder Branham är bara en hycklare.”

275 ”Nu, nu väntar jag, låt mig se efter, om han är det. Låt oss se efter, om han lär rätt! Låt mig gå tillbaka till Bibeln!” Nej, gå inte . . . Han vill inte låta en göra det. Nej, nej. Förstår Du?

276 Utan han kommer att säga någonting ont om mig, vilket han kanske har rätt att göra, då fortsätter man bara att få tag i det, stannar och börjar resonera: ”Ja. Han borde inte ha gjort *det här*. Han borde inte ha gjort *det där*.” Om man börjar se på mig, tja, då får man massor.

277 Och man kunde ha tittat på Herren Jesus. Man kan finna massor. Se på Honom, bara en minut! Jag ska sätta var och en av Er som predikant. Nu ska vi glömma, att Han någonsin var på jorden. Här är en Pojke, som man bevisligen vet, över hela nationen, att Han är en – ett Barn, som är fött utom äktenskapet. Hans mor hade Honom innan hon och Hans far gifte sig. Det är bevisat. (Nu går de inte till Ordet: ”En jungfru ska bli havande.”) De går bara till vad de hör, ser Ni: ”Ett utomäktenskapligt Barn.” Sa de inte till Honom, att: ”Han föddes i synd och skulle försöka undervisa dem.”? Jag är . . . Förstår Ni?

278 Och titta, vad Han gjorde! Han rev faktiskt upp varenda församling, som fanns i landet. Var det rätt? [Församlingen säger ”Amen” – Utg.] Organisationer, allting annat.

279 Vad var Han? ”Bara någon förvuxen Pojke, som gick omkring så där, en ung Man, inget samfund. Säg mig, vilken församling Du tillhör! Vem är Din far? Säger Du, att Josef inte är Din far?”

”Josef är inte min far.”, skulle Han säga.

”Nå, vem är Din far?”

”Gud är min Far.”

280 ”Jaha, Din fanatiker! Det är exakt, vad Du är. Du, som är en människa, och så säger Du, att Gud är Din far!”

281 Om de hade jämfört det med Ordet! Halleluja! Ser Ni ingenting? Ordet skulle bli kött. De jämförde inte sin vision med Ordet. Så är det.

282 Det är det, som är felet idag. Man jämför inte sina visioner med . . . Sin – sin profetia och sin lära, med Guds Ord. Någon försöker säga dem Sanningen, då kommer de ihop sig med dem, precis liksom Amos skulle, som Amos gjorde. Man gör samma sak.

283 Titta nu här! Han är i det här tillståndet. Nu skulle Ni kanske ha fördömt Honom, det är riktigt, om Ni inte hade gått tillbaka till Ordet. De gör samma sak. De fördömer Honom idag.

284 Tänk om Ni kvinnor, *här* och *här*, ja, varför jämför Ni inte Er idé om kortklippt hår med Ordet och ser efter, vad Det säger? Förstår Ni? Varför gör Ni inte de där sakerna?

285 Varför jämför Ni inte Ert dop med "Fader, Son, Helig Ande", den där falska så kallade "treenigheten", som inte är någonting annat i hela världen än en enda Guds tre ämbeten, titlar? "Fader" är inget *namn*. Det finns ingenting sådant som *namnet*: "Fadern, Sonen och Den Helige Ande".

286 Namnet på Fadern, Sonen och Den Helige Ande, vilket är: "Herren Jesus Kristus". Jämför Ert dop med det sätt, på vilket varenda en i Bibeln är döpt! Om Ni skulle jämföra Er tanke med Ordet, skulle — skulle Ni komma tillbaka och Ni skulle bli döpta i "Herren Jesu Kristi" Namn.

287 Det var, vad Paulus sa till dem att göra. Och han sa: "Om någon annan lärde någonting annat, så vare — vare han förbannad, även om en Ängel kom ner."

288 Som Ni vet, kommer Änglar ner en massa gånger. Gosse, hur äter inte pingstvännerna upp det där!

289 Hur var det, då den helige Martin stod där och här stod en stor skinande varelse framför honom?

290 En man, som döpte i Jesu Namn, som trodde på Den Helige Ande och höll Ordet! Och romarna sparkade ut honom och gjorde allting mot honom och försökte präcka på honom sina dogmer och människo-tillverkade läror. Den mannen stod på Ordet.

291 En dag, i hans krafts dagar, kom demonerna till honom och försökte tala med honom. Han ville inte fästa något avseende vid dem.

292 En dag kom Satan på det sättet, liksom Kristus, med krona på huvudet, gyllene tofflor på sig, stod där och sa: "Känner du . . ." Eldslågor runt honom. Han sa: "Martin, kan Du inte känna igen mig? Jag är Din Herre. Tillbe mig!"

Martin såg på honom. "Det är någonting, som är fel, här."

293 Han sa: "Martin, kan Du inte känna igen mig?" Han sa: "Jag är Din Herre och Frälsare." Han sa: "Tillbe mig!" Han sa det där tre gånger.

294 Och Martin såg sig omkring. Han såg, att Kristus kommer att krönas av de Sina, vid Tillkommelsen. Han skulle inte bära gyllene tofflor. Han sa: "Gå bort ifrån mig, Satan!"

Gosse, skulle inte pingstvännerna sluka det där? "Gosse, en stor, skinande Ängel!"

295 Den där kvinnan kom ner i Chicago, dit jag ska fara, och sa: "Broder Branham, predikanterna där uppe säger, att om Herrens Ängel sa till Dig att döpa i Jesu Namn, skulle de acceptera det. Men är det där Din egen tanke?"

296 Jag sa: "Om Herrens Ängel sa någonting tvärt emot Det Där, skulle det inte vara Herrens Ängel." Förstår Ni?

297 Om vilken Ängel som helst säger någonting, som är tvärtemot *det här* Ordet, låt det vara en lögn! Och om en människa säger till Dig, en budbärare från Gud, säger att han är från Gud och säger till Dig: "Det är riktigt att döpas i 'Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn'", så låt honom vara en lögnare!

298 Om en man säger till Dig: "Det är all right för Dig att ha kortklippt hår osv., att Du bör ha en hatt på Dig i församlingen, en hätta, 'som är ett tackelse'", så låt honom vara en lögnare!

299 Guds Ord är Sanningen. Vad som helst av de här sakerna, som är emot Ordet, låt det vara en lögn! Det är Ordet, som är Sanningen. Det kommer att stå fast.

300 Det var orsaken till, att Mika kunde veta, att hans profetia kom från Gud, att den var samstämmig med Guds Ord. Jajamensan. Hans syn innehöll precis detsamma som Guds Ord.

301 Å, om Amos vore här, skulle han stå fast vid Ordet. Det är riktigt. Men, ser Ni, det som är felet idag, med oss, är liksom det var med dem. Jag tänker avsluta. Felet med oss är liksom det var med dem. De hade blivit undervisade bort från Grunden. Jesus sa: "Ni har gjort Guds Ord verkningslöst genom Era traditioner." Och det där falska dopet! Det där falska tecknet på, att man fått Den Helige Ande! En del av dem sa: "Skaka hand!" En del av dem sa: "Tala i tungor!" Jag har hört djävlar tala i tungor och skaka hand också. Jajamensan. Inget tecken på Det. Alla de där liknande sakerna nu, alla de där sakerna, ser Ni, man kommer bort ifrån Guds Ord, om man ska lära ut de där traditionerna. Det är riktigt.

Han skulle nu, han skulle vara tvungen att ta Er tillbaka till Ordet.

302 Men vi har, våra lärare idag har undervisat bort människorna ifrån Guds Ords Grund. Lyssna nu noga!

303 Det är, vad de hade gjort där. Det var det, Amos sa till dem. "Den Gud, som Ni gör anspråk på att känna, det är Han, som kommer att förgöra Er."

304 Nu har vi undervisat dem bort ifrån (vad?) Grunden: "Den Tro, som en gång överlämnades till pingst-fäderna", ja, Bibeln. Undervisat om en falsk skärseld! Undervisat om ett falskt dop! Allting, falskt, falskt, falskt, som skiljer sig från originalet.

305 Tror Ni det inte? Kom tillbaka till Bibeln och ta Din "skärseld" och ta Ditt "Fadern, Sonen, Den Helige Ande" och

”bestänknungen” och alla de där sakerna och kom tillbaka och se efter, om det är enligt Skriften! Det är vägen. Ta reda på, om det befinner sig på Grunden! Förstår Ni? De är borta ifrån Grunden.

³⁰⁶ Vilket Paulus sa att Bibeln — Bibeln talar om det där... Det där: ”Guds Församling är grundad på apostlarnas och profeternas Lära.” Apostlarna och profeterna måste vara detsamma. Visst.

³⁰⁷ Vad? Vi gick bort ifrån denna Ordets Grund till samfundens grunder.

³⁰⁸ Lyssna nu! Jag håller på att avsluta. Sätt på Din andliga hörapparat! Lyssna!

³⁰⁹ Vi har kommit bort ifrån Ordets Grund och till ett samfunds grund. Hur länge skulle jag inte kunna stanna vid det där? Tre timmar till. Bort ifrån Ordets Grund till de världsliga nöjenas grund, världslighet, omoral kryper in i församlingen. Bort ifrån Ordet till trosbekännelser. Det skulle ta mig tre veckor att predika igenom det där, halvvägs, de där fyra kommentarerna just där. Bort ifrån Ordet, till ett samfund, ett samfunds-ord. Så fort församlingen gör sig till ett samfund, är den borta ifrån Ordet, precis då.

³¹⁰ Det finns bara en enda sak att göra. Komma raka vägen tillbaka, dit man vek av och gå på nytt! Kom tillbaka till Ordet! Det är riktigt. Att *omvända sig* betyder att ”gå, vända om, göra helt om”. Man går åt fel håll. All right.

³¹¹ Nöjessamfundet. Ett samfund för värld-... Ett — ett samfund för — för nöjen, menar jag, ett världslighetssamfund, ett trosbekännelseessamfund. Och allt det där tillsammans kläckte ut en omoralisk korraption, en andlig förruttnelse.

³¹² Han, som var en sann profet, han skulle se i oss precis exakt vad han såg i dem. Om han stod här på den här plattformen idag och jag skulle säga: ”Broder Amos, store Guds profet, Du oförfärade, kom hit och ta min plats!”, skulle han predika det här Ordet. Han skulle vara tvungen. Han är en profet. All right. Han skulle predika Det precis exakt så, som Det är skrivet, precis vad vi säger nu. All right. Han skulle då se, vad han såg i oss, omoraliskt förfall.

³¹³ Titta bara, vänner! Hur många här, i den närvarande församlingen här nu, ser att världen är i omoraliskt förfall? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Å, vi vet, att den är det. Vad är det för fel? Den är borta ifrån Ordet. Riktigt. All right.

³¹⁴ Amos skylldes aldrig på regeringen. La Ni märke till honom här, då Ni läser det, då Ni kommer hem? Han skylldes aldrig på regeringen, han klandrade församlingen, för att de hade valt en sådan regering. Hmmm.

³¹⁵ Ni politiker, låt mig låta det där mala i Er en stund, här och över hela världen, dit det kommer att gå! Församlingen

valde någonting sådant som Jerobeam. Undrar om inte Ni, vi, har gjort samma sak? Låt oss säga, att det är en bra regering! Regeringen kan inte bygga ett hus på en klippa, då folket väljer ett hus på sanden. Kan den? Säg inte: "Vår regering! Vår regering!" Det är Ni, nationen. Det är folket. Hur kan vi. . .

³¹⁶ En predikant sa till mig, han sa: "Broder Branham," sa han, "titta! Jag vet, att Du har rätt i Det Där. Men", sa han, "om jag skulle predika Det Där, skulle mitt samfund sparka ut mig, de mina skulle köra ut mig ur församlingen." Han sa: "Jag skulle aldrig få predika en predikan till."

Jag sa: "Predika Det i alla fall!" Jajamensan.

³¹⁷ Det är Guds Ord. Du har ansvar. Om Du är en sann Guds profet, kommer Du att stanna kvar hos Ordet. Om inte, kommer du att stanna kvar hos samfundet. Det beror på, varifrån Du är.

³¹⁸ Titta! Nänämensan. Vi kan inte bygga, regeringen kan inte bygga ett hus på en fast Klippa, då folket röstar för ett nöjenas hus på flygsand.

³¹⁹ Titta, vad vi vill ha! Låt oss bara ta en minut nu! Jag hoppas, att jag inte sliter ut Er. [Församlingen säger "Nej." — Utg.] Men låt oss titta på, vad vi vill ha, bara en minut! Jag kan inte hoppa över den här kommentaren, den här anteckningen. Titta, vad vi vill ha!

³²⁰ Titta på vår television! Det är det, vi vill ha. Vi vill, att några av de där komikerna ska stå där uppe och dra alla slags smutsiga vitsar och vi stannar hemma från bönemötet på onsdag kväll, eller också släpper predikanten ut oss tidigt, så man kan gå och titta på det, någon gammal snuskig, smutsig prostituerad, som varit gift fem eller sex gånger, som drar smutsiga vitsar i sexiga kläder och håller igång som bara det. Och man tycker bättre om det, än man tycker om Guds hus, det visar, vilket slags ande, som är i en.

³²¹ Vi tillåter. Vi, folket, om den här nationens folk skulle skriva brev till vår regering, säg att det skulle vara hundra miljoner brev, som flög in till regeringen: "Stoppa de där snuskiga programmen!", skulle de vara tvungna att göra det. Vi är folket. Men vi, folket, vill ha smutsen, så det är, vad vi får.

³²² Titta på radioprogrammen! Oj, oj! Gjorde om *Klippa, Du som brast* till en twistlåt. Mmm. *Det urgamla kors* till swing, dansar rock-and-roll till den. *Det urgamla kors*, ja visst, i vår radio och TV. Alla. . . Tog här för inte så länge sedan de där tunnbanden, de där små flickorna. Allting precis så omoraliskt, de kan få till det, det där är vad vi älskar.

³²³ Vad sponsras det av? Öl, whiskey, cigaretter, nationens pengar. Vad gör de? Tar sina skattepengar, som borde gå till regeringen som skatt, och betalar för de smutsiga, snuskiga programmen de sätter upp.

324 Pingstvännerna brukade inte vilja gå till de där smutsiga, snuskiga bioföreställningarna, då de hade sådana pjäser. Djävulen satte fram en åt Er, satte televisionen i Ert hem.

325 En sann profets sätt att vara är ganska svårt, men låt oss hålla fast vid Sanningen! Jajamensan.

326 Titta på våra affischtavlor! Kvinnor, som står där med cigaretter i handen, varenda liten Jesabel i landet. Jag gick till. . .

327 Här om dagen såg jag någonting egendomligt. Det var en enda kvinna, som kom bort till skolan där ute, för att hämta barnen, då jag gick bort för att hämta dem, som inte hade ett par shorts på sig, och det var minusgrader. Varenda en av dem med en cigarett. Så fort de kom dit och stannade, om de inte hade en cigarett, tände de en med det samma och: ”Huiitt! Ser Du, hur jag klarar mig?” Och höll den där handen ut genom dörren, *så här*, med en cigarett i handen. Och om man säger någonting om det, å, då blir de rasande. Visst.

328 Om man säger någonting till en ricky eller elvis eller en av dem där ute, skulle de skjuta en. Och regeringen skulle hålla med dem, för att de bara är tonåringar. ”Å, det där är all right. De, de förstod inte. De är tonåringar. Ha överseende med det!”

Förstår Ni nu, vad en sann profet betyder, hans sätt att vara?

329 Titta på de där smutsiga drömmarna i kyrkorna med sitt samfund, de skulle skjuta en i ryggen. Det enda, som hindrar dem ifrån att göra det, är Guds barmhärtighet, tills Budskapet har kommit ut. Djävulen skulle döda en, om han kunde göra det. Riktigt. Men Budskapet måste gå ut. ”Jag, Herren, ska återupprätta.” Det är riktigt. ”Jag kan låta det uppstå av de här stenarna.” Det är riktigt. All right.

330 Våra bioföreställningar, våra affischtavlor, våra nöjes-älskande syndare, som kallar sig kristna. Folk, som kallar sig kristna, nöjes-älskare, lust-sökare. Omoraliskt klädda kvinnor, män, som tittar på dem, visslar åt dem och kallar sig kristna, då de går ut. Å, de har till och med — de har till och med. . .

331 Det är någonting stort i Florida, Kalifornien, att de har stora klubbar nu. Alla männen kommer tillsammans och kastar in sina nycklar och kvinnorna går in och hämtar en av nycklarna därifrån. Och vem det än är, tar med sig sin ”hustru” hem. De lever en vecka, kommer sedan tillbaka, kastar in nyckeln, nycklarna, igen. Förstår Ni? Det är klubbar. Barn, som föds utom äktenskapet, och allting annat, svin äter svin, hund äter hund. Vad är det för fel? Det är för att de har lämnat Ordet.

332 De vet inte, vad anständighet betyder. Här ute med små, trånga kläder på sig och sådana saker och män, som får

begärelse till dem, och tror, att de är anständiga! Du kanske inte har gjort något fel, syster, men låt mig tala om en sak för Dig! Du är ett djävulens redskap. Och vid Domarskranket, SÅ SÄGER HERREN, kommer Du att få stå till ansvar för äktenskapsbrott och det är ute med Din själ. Du vet bättre. Nu vet Du det i alla fall. Riktigt.

³³³ Hela vårt arrangemang är fördärvat och förfallet. Det är vårt folk, vad de vill ha. Liksom en god husfader, nåväl, om en man vore en god husfader, som skyller på regeringen. . . . Det är det där, som skickar ut våra pojkar här och gör kanonmat av dem, det är riktigt, på grund av vårt eget fördärv. Om vi älskade Herren och tjänade Herren och röstade in rätta sortens regering och allting annat, skulle det vara ett underbart ställe. Det är riktigt. Vi skulle inte ha några krig. Nej. Gud är vår tillflykt och styrka. Skicka ut våra pojkar och döda dem och slakta dem och allting annat, det är för att våra egna handlingar har åstadkommit det. Gud sa så i Bibeln och Han förändras inte. Han är precis densamme. Det är Ert eget folks önskan.

³³⁴ Liksom en god husfar, tänk om han är en god man! Han vill göra rätt. Han vill leva för Gud. Och han har en familj, som älskar nöjen och omoral. Vad ska en man göra, då hans hustru vill klä på sig shorts och bära kläder, som ser sexiga ut, och gå ut och uppföra sig som en Jesabel, hans döttrar och alla hans barn och allesammans? Hans pappa. . . . Hans lille pojke, som han uppfostrade och älskade och klappade och kysste och stoppade i säng och bad för honom, ställer sig upp och säger: "Min gubbe är tokig. Allt han tänker på, är Bibeln." Vad kan den mannen göra med sin familj?

³³⁵ Det är samma sak i vår regering, ifråga om dess folk här. Skyll inte på regeringen! Skyll på den här skaran av avfälliga församlingar, för att de har satt sådana saker i sin politik, som de har! De vill ha det. Det är orsaken till, att de röstar för det och det är orsaken till, att de har det. Och det är orsaken till, att Guds dom är över dem. Och de kommer att få skörda, vad de sår. De sår nu och de kommer att få skörda senare. Se upp! Å! Vi är slagna av vansinne. Å, ja.

³³⁶ Försöker köpa in oss i Ryssland. Försöker köpa oss in med kommunism. Försöker. Å, pengar, man kan inte köpa dessa Guds gåvor. Det var en man, Simon, som försökte det en dag och Petrus sa: "Må Du och Dina pengar förgås!" Vi spelar Simons, häxmästarens, roll, då vi försöker köpa en Guds gåva.

³³⁷ Kom tillbaka till Ordet! Kom tillbaka till Gud! Kom tillbaka till Kristus! Så bekymra Er inte för kommunismen! Vi ska rösta in den rätte mannen. Vi ska ha en man till, som Abraham Lincoln, George Washington, någon som är en verklig man. Skyll inte på den där regeringen där uppe! Skyll på oss själva! Det är, vad Amos skulle säga. Och det är, vad

vilken sann Guds profet som helst skulle säga, om han känner till Guds Ord. Om han är en sann profet, då — då känner han till Ordet, för Det kommer till honom.

³³⁸ Israel, i sin allians med — med sin fiende. Först måste de komma bort ifrån Guds Ord, innan de kunde skapa en allians med sin fiende.

³³⁹ Och innan vi någonsin skulle kunna skapa en allians med våra fiender osv., måste vi komma bort ifrån Guds Ord. Mmm. Samma sak nu, låter Rom ta makten. Å, vi gör det, hela tiden. Hon har tagit regeringen. Hon tar platserna. Hon har tagit folket. Nu håller hon på att ta församlingarna.

³⁴⁰ Vad gör vi? Sitter still, håller med dem. ”Å, det gör ingen skillnad, om det är på *det här* sättet eller *det där* sättet. Det är Gud alltsammans i alla fall.” Ni stackars, ömkansvärda, avfälliga så kallade profeter! Vad är det för fel med Er? De känner inte till Ordet om Gud och de här sakerna. De studerar inte Ordet. De inser det inte. De säger, att kommunismen kommer att ta makten i hela världen. Nej, det kommer den inte.

³⁴¹ Rom-ismen kommer att ta världen och den gör det under kristendomens namn. Säger inte Bibeln, Jesus: ”Det kommer att vara så likt, att det skulle kunna bedra till och med de Utvalda, om det vore möjligt.”?

³⁴² Vad vi behöver idag. Låt mig avsluta med att säga det här! Nu ska jag sluta. Vad vi behöver idag, är en sann profet till. Amen. Vi behöver en man, som Guds Ord kan komma till. Ja, broder. Han skulle bli försmådd och utkörd och utkastad, men han skulle sannerligen spränga ett hål. Han, han. . . Ja, mmm. Han skulle förvisso kasta ut sådana Frön, att de Utvalda skulle finna Det. Mmm. Det är riktigt. Vi behöver en profet. Vi behöver en man, som den rätta tolkningen av Ordet kommer till, så att Gud talar genom honom och stadfäster Ordet för att göra Det sant. Det är vad vi behöver. Och, broder, vi har löfte om en, enligt Malaki 4, ”För att återupprätta.” Vad? ”Människornas tro, tillbaka till Bibeln.” Vi har löfte om en. Han kommer att göra det.

³⁴³ Amos visste. Jajamensan. Amos visste om Israel, att hennes ogudaktiga älskare snart skulle ta död på henne.

³⁴⁴ Och deras ogudaktiga älskare av idag kommer snart att ta död på dem, just de samfunds-trosbekännelser osv., som de har bundit sig i. Ni pingstvänner, det är det, som kommer att ta död på Er, Er trosbekännelse och Ert samfund. Ni håller på att binda upp er där borta, ta vilddjurets märke, och vet inte ens om det, då Ni drar för det för Era ögon. Visst. Det är en bojkott. Vad försöker Ni göra? ”Man tillhör *det här*, annars är man inte med.” Förstår Ni? Vänta Ni bara, bara litet, litet längre! Så säger Ni: ”Jag ska gå ut ur det då.” Nej, det kommer Ni inte att göra. Ni är redan inne i det. Ni är redan märkta. Ni är ertappade med märket på Er.

³⁴⁵ Det spelade ingen roll, att Esau grät bittert, då han visste bättre. Men han grät bittert, då han försökte finna en utväg att omvända sig och inte kunde finna det. Ni kommer att bli kvar där då. Nu är det tid att fly.

³⁴⁶ Amos visste, att hennes ogudaktiga älskare snart skulle ta död på henne, för de, församlingen, hade lämnat Honom, Gud och Hans Ord, Livets väg. De kom bort ifrån Guds Livsväg och skapade sin egen. Å, Ordet var en stötsten för dem.

³⁴⁷ Och det är samma sak idag. Guds Ord är en stötsten för den så kallade kristne. Berätta för honom om vattendopet i Jesu Kristi Namn! Berätta för honom om den helige Guden! Det kommer att få . . .

Och, nåväl, de säger: "Tja, vi har Den Helige Ande."

³⁴⁸ Varför har Ni då fortfarande kortklippt hår? Varför döper Ni fortfarande i "Faderns, Sonens, Den Helige Andes" namn? Varför tror Ni fortfarande på de här andra sakerna, som Ni tror på och uppför Er så, som Ni gör? Det visar det. Er frukt bevisar det. Jesus sa: "På deras frukt ska Ni känna igen dem." Ja. Förstår Ni? Det där visar bara, att Ni pratar om någonting, som Ni inte vet någonting om. Jajamensan. Ja.

³⁴⁹ Om Amos vore här, skulle han ropa emot deras system. Vet Ni det?

³⁵⁰ Nu ska jag läsa en enda vers, innan jag slutar, den 8:e versen i det 3:e kapitlet. Och låt oss läsa!

*Lejonet har rutit, vem kommer inte att frukta?
Herren . . . har talat, vem kan annat än att profetera?*

³⁵¹ Lyssna! I avslutningen nu vill jag säga det här. Jag är ledsen, att jag har hållit Er kvar en halv timme för länge. Men titta, jag vill säga det här. Jag är jägare. Jag jagar. Jag är glad, att Gud gav mig någonting sådant.

³⁵² Här om dagen, då bössan small, gick jag raka vägen tillbaka ner, för att se efter, om jag kunde skjuta igen. Jag vill inte låta det skrämma mig. Om jag krockade ute på vägen, skulle jag inte sluta att köra bil. Om jag går över golvet och min få snavar på mattan och jag far genom fönstret, skulle jag inte sluta att gå. Förstår Ni? Nej, nej. Gud gav mig en ren övning. Det där var Satan. Det var inte Gud. Förstår Ni? Det var Satan.

³⁵³ Nu vet jag den andliga meningen med det. Det finns tre av oss i det här rummet just nu, som vet, vad den är. Och det skulle få håret att resa sig på Era huvuden, men jag skulle inte tala om det för någon. Förstår Ni? Bara dessa tre personer, som en bekräftelse. Nu är det all right. Det är . . . Gud visste allting om det och förvarnade om det och allting annat. Och vi vet det. Det var delvis mitt fel och jag fick någonting.

³⁵⁴ Jag — jag tog en man i försvar en gång, då jag inte borde ha tagit honom i försvar. Jag skulle bara ha kunnat skaka levern

ur honom. Förstår Ni? I stället för att göra det, fick jag betala för det. Så då, så vi . . . Det där är all right. Det är jag och det är förlåtet nu. Och vi ska fortsätta. Förstår Ni? Ja.

Amos, den här 8:e versen: ”Om ett lejon ryter, vem kommer inte att frukta?”

³⁵⁵ Jag har jagat i de afrikanska junglerna. Jag har varit i närheten, där lejon var. Han är djurens konung. Jag har legat ute i junglerna nattetid och hört skrikandet och hyenorna, skrattandet och ylandet och — och — och de olika djuren. Och så skrek en del av de där hyenorna, det fick bara ens blod att stelna, då de skrek. Och där, tillsammans med leoparder och gnällande och allting annat och skalbaggar och apor och babianer och tusentals gånger tusentals ”pip, skrik”. Gå överallt, man kan höra alla slags saker pågå. Men låt ett lejon ryta, till och med skalbaggar kommer att hålla sig lugna. Det är dödyst. De håller sig lugna. Vad? Deras konung har talat. Amen.

³⁵⁶ ”Om ett lejon ryter, vem skulle inte frukta? Då Gud talar, vem kan låta bli att profetera?” Då Gud talar, ropar profeten. Förstår Ni, vad jag menar? [Församlingen säger ”Amen” — Utg.] Den sanne profeten ropar. Vänner, Han har talat. Så må varenda skapelse i Hans Rike ge akt på, vad Han sa!

³⁵⁷ Om ett lejon kan uppfatta, att det är någonting, som är fel, då han ryter, tystnar allting i hans rike. De lyssnar. Till och med de små skalbaggar, de är ändå i det där lejonets rike. Det där blodisande ylandet från hyenan, den tiger. Den där elefanten där, som kan plocka upp lejonet och snurra honom runt med sitt: ”Oiiii! Oiiii!”. Och låt ett lejon ryta, så tiger han och står stilla. Den afrikanska buffeln, som kan frusta, så det nästan kommer eld ur hans nos. Då ett lejon hoppar på honom, skadar det inte honom det minsta. Noshörningen med sina sju tons pansar och sitt stora tryne skulle kunna spetsa honom! Låt ett lejon ryta, han stannar tvärt. Vad är det fråga om? Hans konung har talat. Förstår Ni? Han vill höra, vad som kommer att sägas.

³⁵⁸ Och då Gud talar, ropar profeten. Och då må Hans Rike ge akt på vad han säger! Gud har talat. Må varenda skapelse i Hans Rike lyssna till vad Han säger!

Låt oss be!

³⁵⁹ Å, Lejon av Juda stam, stå upp och ryt! Du ryter i denna yttersta tid. Dina ögon har smalnat. Du tittar ner. Du ser synden i denna så kallade kristna nation och värld. Du ser den här nationens synd, fastän den har köpts med dyrbart Blod. Du ser, hur samfunden vadar över Ditt Ord. Ser hur de falska profeterna ljuger. De förnekar Guds Sanning.

³⁶⁰ Ryt, å, Juda Lejon! Låt Dina profeter ropa! ”Då Gud talar, vem kan låta bli att profetera?” Det är Guds Ord, som kommer

ut ur Bibeln och rör Sig upp genom profeten. Hur skulle han kunna tiga? Om han gjorde det, skulle han sprängas i bitar. Å, Gud, låt Din profet ryta, Herre! Ryta ut Ditt Budskap, Gud, och må varenda skapelse i Ditt Rike ge akt på Det!

³⁶¹ Må de stanna! Må kvinnorna stanna och undersöka sig! Må männen stanna och undersöka sig! Må varenda predikant, som lyssnar till det här bandet, stanna och undersöka sig, för Lejonet av Juda stam ryter. Och det sanna Ordet, som kommer till profeterna talar, ropar: "Omvänd Dig och gå tillbaka, innan det är för sent!"

³⁶² Gud, jag överlämnar Budskapet, på bandet och i den här synliga åhörarskaran, åt Dig i förmiddag och litar på, att Du ska godkänna Det. Och kalla på varenda Guds son och dotter, som är under. . . Som någonsin hör det här bandet eller ljudet av rösten, att de ska komma tillbaka till omvändelse, innan det är för sent.

³⁶³ Och jag tror, Herre, att om Du skulle skicka Amos hit, skulle han ropa samma sak. För han skulle inte kunna ropa. . . Utan om han är en Herrens profet, är han utsändaren av Ordet. Han sänds ut av Ordet, med Ordet och han är Ordet. Låt det nu så ske, Herre, i Jesu Kristi Namn! Amen.

EN SANN GUDS PROFETS SÄTT ATT VARA SWD62-0513M
(The Way Of A True Prophet Of God)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, som frambars på engelska på söndag förmiddag den 13 maj 1962 i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org